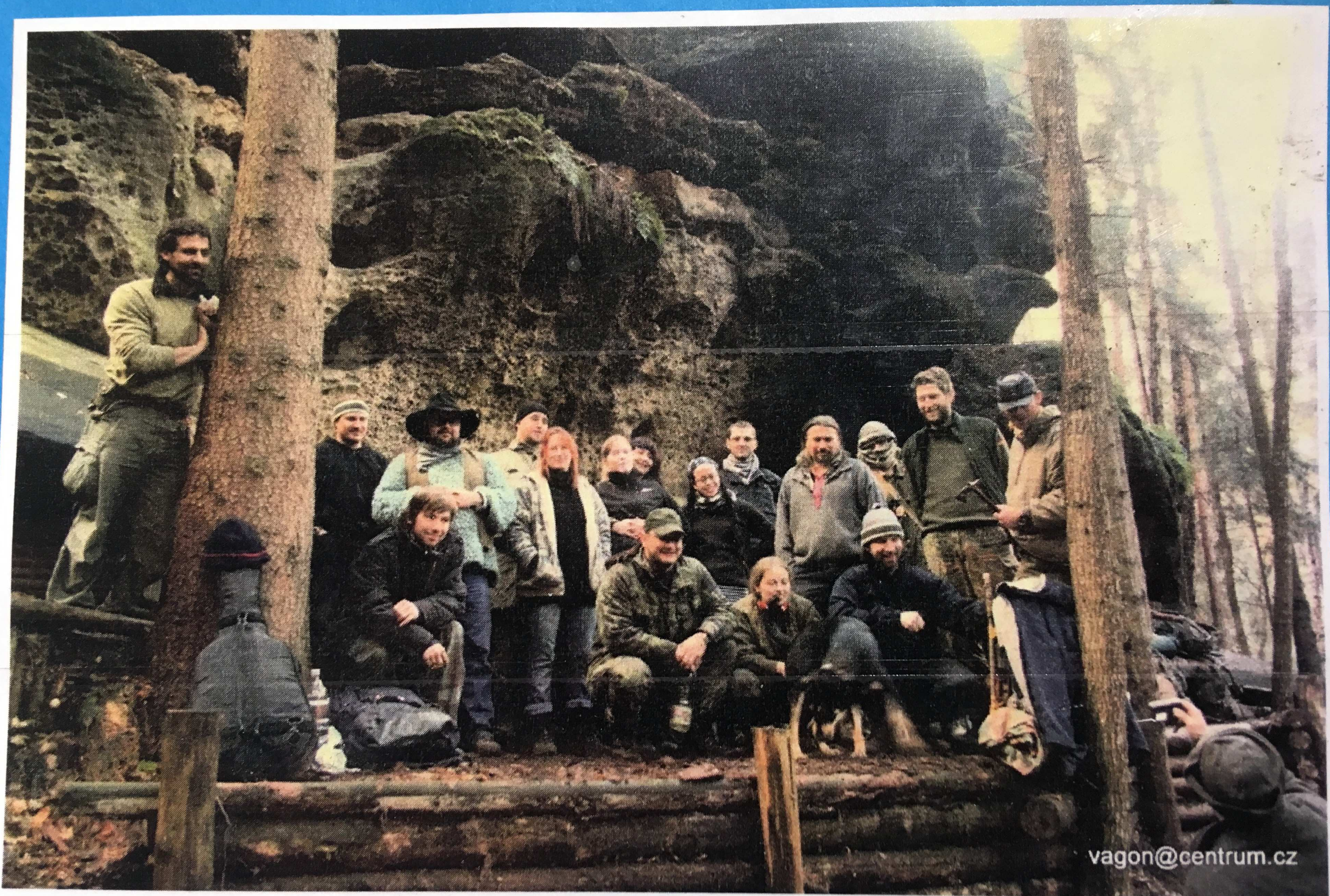

SOVI HRAD

vagon@centrum.cz

Deekin

С 4WA 754

„Můj život je hned plnej nesnází
na jaře, když duben přichází ...“

W.Ryvola

ČÍSLO 1

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

JARO 2017

ROČNÍK XIII.

KDYŽ DUBEN PŘICHÁZÍ

... a vracím se do poválečných let, kdy vycházel náš starý dobrot Vpřed... Nikdo z nás si zajiště neřekoval Vpřed v letech 1945-48 v trefice. Někteří z nás ho četli, jiní ne, ale étos poválečného optimismu, kamarádství a jak jinak Rychlých Šípů máme zkrátka v sobě. I tu trochu skautingu, byť jen málokterý z nás byli jeho členy. Z téhle pozoruhodné směsi / a mnoha dalších / tramping vyniká a žije. Ještě něco westernů, Vinetoua do toho vraž, špetku folku, country a ... a výsledky vidíme ráno v zrcadle či kolem sebe na vandru. Tohle vše má jeden společný jmenovatel. A tím je nad jakoukoli pochybnost ROMANTIKA. Bez ní by trampů nebylo. Tak hurá do další sezóny!

SANACE FONDU A ZVÝŠENÍ PŘÍSPĚVKŮ

Príspevky spolku našeho doznaly výrazné změny. Není divu, od roku založení Sdružení, tedy 1998 se nezvyšovaly. Úvodních 50,- Kč měsíčně pro nováčky se nezměnilo, ale roční příspěvek byl podstatně zvýšen ze 120,- na 250,- Kč ročně. Jen tak se dá zabránit... minusu z posledních let. Také placení svatebních darů pro naše členy bude řešeno jednorázovou sbírkou a jídlo na Výroční Výjezdni za rok si každý zaplatí sám. Jinak bychom fond zase zruinovali.

VYHASLÝ VILÍK

Na letošním Výjezdním zasedání bylo definitivně rozhodnuto považovat legendárního, zakládajícího, bohužel však málokým spatřeného člena našeho Vilíka za vyhaslého. Pravděpodobnost jeho účasti na naší akci se limitně blíží nule. Jen některá naše netáhla toho budou želeť, neb s jedním výjezdem ročně mohli jako pracanti vyhlížeti.

kami, takže je jasno - 26. - 28. května to spácháme. Bude to Pětův memoriál par excellence.

OSADNÍ POCHOD SMRTI KLASICKY I NOVĚ

Za několik posledních let jsme si navykli pořadat Pochod smrti tak, že tam kde se skončí, rok nato začínáme. A občas si dáme klasiku, čili trasu, kterou jsme chodili v letech 1998 - 2010. Tedy z Galathey na Sovi hrad, která je pěkná, ale chodit ji každoročně by byla nuda. Letos nás čeká dokonce jubilejní XX. March of Death po klasické cestě, ale v něčem trochu nový. Na slezině Roverských Patriotů v lednu jsme nedokázali shodnout na termínu osadního vandru, až náhle zazněl názor - co to spojit? Má to svou logiku, několik našich členů je členy Roverských Patriotů, zúčastňujeme se brigád, část Patriotů zase našich akcí, takže proč ne? Dobrá třetina pochodu vede Rover-

PŘEDJARNÍ PIVA U PARYBY

Tahle tradice sice možná není ve stylu Baden-Powella či Setona, o Foglarovi či Svojsikovi nemluvě, ale přesto má výtečnou úroveň i účast. Velký znalec piva a člen náš Omar připravil řadu známých i nových pivních chutí a bylo to nejen dobré, ale i vtipné a poučné. To ale bylo až večer. Část milovníků pěnívého moku se již v pátek večer 3. března na Romanově zpěvu a degustaci věnovala. V sobotu dorazila rodinná sekce, ale rozhodně se neoddávala bohapustému pití. Tůru pěknou pod vedením pana domácího všichni absolvovali, ani ne tak děti, jako sebe utahali a teprve za tmy k pivům různých druhů zasedli a ochutnávali. Nadsamec Richard už ví, co to je Lampič, pardon Lambic. Ráno bylo kalné, ale počasí celý víkend vynikající. Stejně tak i nálada a naše squadra.

STÁLÝ NÁBOR ANEB VEM KDE VEM - A RYCHLE!

Asi před rokem proběhla v konkurenčním plátku Opuchlina malá zpráva. Stará a zavedená osada uspořádala výroční oheň a zároveň se rozpustila. Důvod? Jejich členům bylo 65+ a prostě již fyzicky nezvládali ani vandrování, ani přípravu výročního ohně. Článek byl jakousi poklonou staré a zasloužilé osadě. Fajn. Jenže nabízi se i druhý pohled. Tihle oldpardi zkrátka za poslední čtvrtstoletí nedokázali přivést do osady mladší krev, ať už vlastní děti či odjinud. A bylo jim 45, pak 55 a stále to NĚJAK šlo. Pak jim bylo 65 a vic a už to NEŠLO. A rozpustili osadu. Tohle nesmíme připustit. Nelze tvrdit, že každý, kdo byl kdy do Sdružení přijat byl přínosem, ačkoli něco dobrého udělal určitě každý. Ale netáhla či z jakéhokoli důvodu nepřijatelní členi tak nějak vyšuměli sami. Prostě potřebujeme novou a pokud možno mladší krev. Pokoušejme se zverbovat alespoň jednu dušičku ze SRPŠ - tyhle lidi známe, jezdí s námi a víme, co od nich můžeme čekat. A i trampy odjinud - nemůžeme si dovolit nějaké elitářství - zájemci o členství se nehrnou. Jsou zde Bidlo, Delfin, Duch, Žralok atd. - jednoho bychom snad přitáhnout mohli. V čase společenských sítí a jiných kontaktů může každý z nás mírně zaverbovat. Jinak nás čeká možná slavný, ale určitě neodvratný zánik.

LITTOVA SKLERÓZA

Jest to známou a smutnou věcí. Krátkodobá paměť zlopověstného vraha s holi - nyní již promlčeného, není z nejlepších. Ale co je moc, toho je příliš. Bylo sice hezké dovézt naši hlavní vlajku, ušitou kdys Vagónem na Výjezdni, leč nechat ji Mileně už tak prima nebylo. Naštěstí ji Malý Joe druhý den našel a předal Vagónovi. Následně vrah začátkem března pod Houskou zapomněl svoji hůl. Mor a cholera...

MATY OTCEM

Ne všechny novinky ve spolku našem jsou o chorobách a vrazích. Některé jsou i radostné. Sdruženec Maty se po mnoha odkladech otcem 23. února synka Matěje s váhou 3220 g stal a tak se alespoň potenciální záloha Sdružení rozrostla. Jen tak dál, mladý muži...

dojela a když srbský Dřevák zavřený zjistila, ke Grobiánovi se přesunula. Ideál Ladovské ziny byl takřka naplněn a naše usnášeníšopnost rovněž. Howgh!

VÝJEZDNÍ VSKUTKU ZIMNÍ

Neplatilo to vždy, ale zvykli jsme si, že na Výjezdním bývalo o poznání teplejší počasí, než na Zazimování. Letos to ale neplatilo. Navzdory teplotám okolo -15°C se nás 6. - 8. 1. sešlo docela dost. Někteří už od pátku, jiní až od soboty či na otočku, ale přece. Kastelán, Koniáš, M. Joe, M. Tom, Maty, Omar, Syki, Tony, Vagon a Vilém se usnášeníšopně sešli a za přihlížení členů SRPŠ, tedy Bidla a Delfina dobrou vůli spolu měli, leccos projednali, dřevo na večer dodělali, kol střelených nimrodů i divočáků prošli, aby na staroslavné Trojce titul Blbec roku 2016 Littlovi udělili a po omytí rukou sudy ve sněhu ho váletí donutili. Kavalkáda aut pak do Jestřebice

jako každý rok a okna věže zářila dlouho do noci.

CHODNÍK V SRPNU?

Obnovený Titanic z listopadu a z prosince 2015 je sice v dobrém stavu, ale to neznamená, že není co opravovat. Chodník od Magistrály těsně u campu je už z roku 2003 a není v nejlepší kondici. A právě ten bychom mohli obnovit ve dnech 25. -27. srpna. Proti terasám je to brnkačka a kus Sováče zase prokoukne.

VYČÍTALOVO WOKNO

MILUJE MNĚ
VERNĚ, TAJNĚ...

1

... LÁSKOU SE SOUŽÍ,
PO JINÉ TOUŽÍ...

2

... NEBO ZASE
NĚKDE DŘEPI
NA PIVU ?!

3

Jan Vyčítal

„Do jejich tichých vět koluje mezi vámi kalumet,
tak díky mistře Buriane – díky za ten svět ...“

Greehorns

ČÍSLO 4

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

ZIMA 2017

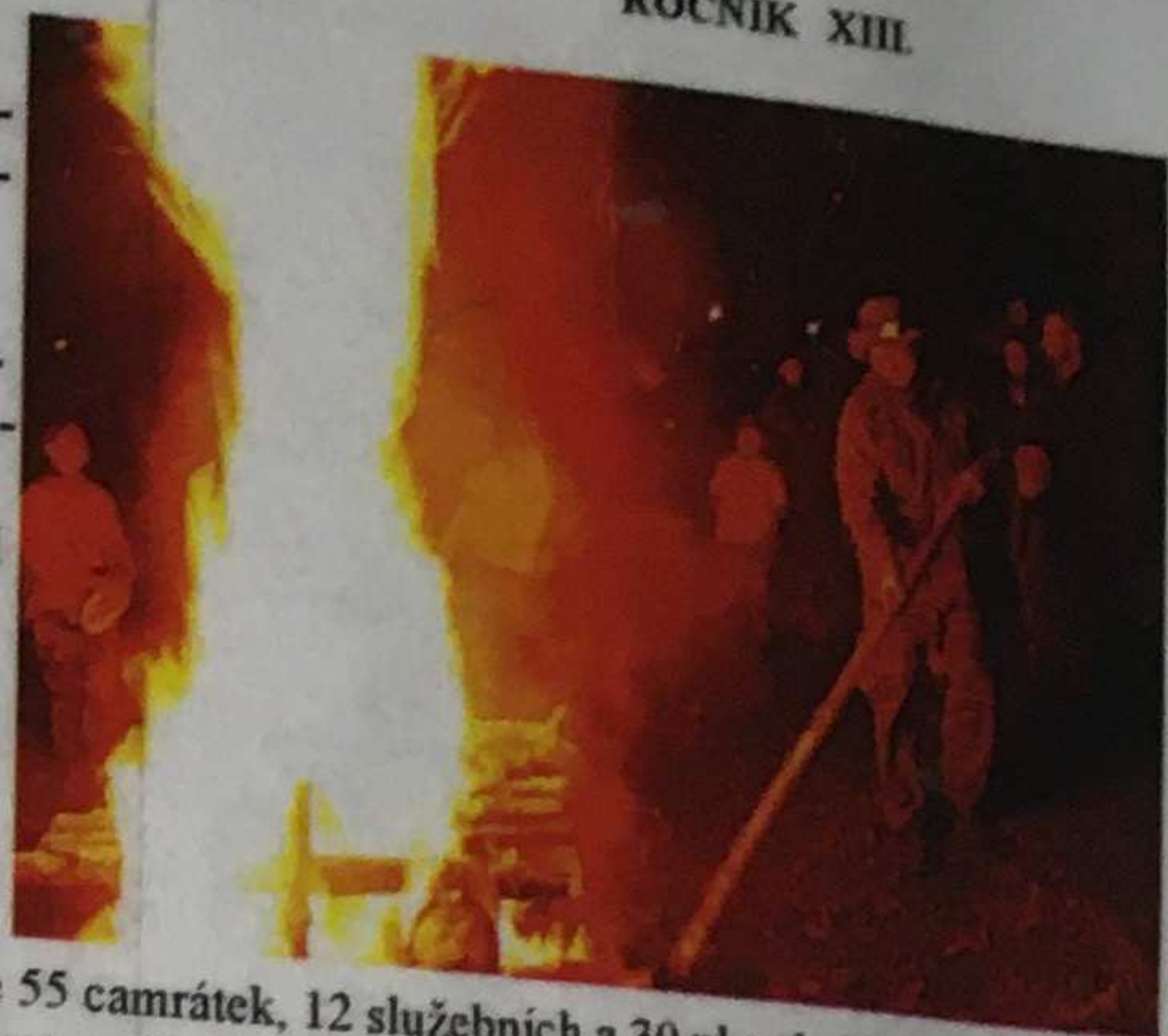
ROČNÍK XIII

DALŠÍ ZÁŘEZ

Neuvěřitelné, jak čas letí. Člověk odloží jehrhózný, jaro se přehoupne do léta, bály se zmenší a odlehčí. Letním večerům se nic nevyrovná. Vysoké nebe plné hvězd se zdá nekonečné. Jenže dny letí pořád dál a najednou civíme na jeřabiny, listy mají barvu celého spektra a už je po nich veta. A moira či jiné drtiče mrazu jsou zase v permanenci. Pravda, sv. Martin se moc nevycajchnoval, ale ještě má čas. Patrně i se šéfem sleduje naše hemžení a pachtění a kroutí hlavami. Tak je nesmíme zklamat. Poslední Výjezdni bylo na snih hojně a padal nejen snih, ale i myslivci ze skal. Obě nakonec dopadlo dobře.

XXIV. BLUE BOOKS ANEB JOHOHO

S nápadem, aby letošním tématem Modrých knížek bylo moře a námořníci přišel náš člen Vagon a jako správný manažer navrhl i několik nových soutěží. Tak tedy vzhůru na palubu. Účastníci se začali trousit už v pátek 27. října. Dopoledne dne následujícího jsme ještě dostavěli hranici, umístili louče a natáhli dvě plachty, neb počasí nejspíš se jevilo. Ve 13:30 začaly soutěže a jako každý rok – něco bylo nové, něco jen modifikované. Třeba Běh J.Silvera, Abordáž, Neptun a Siréna, Hod kotvou atd. Asi ve čtyři bylo hotovo, následoval relax, Galathea se zahušťovala dalšími a dalšími trampy. V 18:30 nastal čas zapálit oheň a když se ten pod bedlivým dohledem Kuře te rozhořel a po Vlajce a Louisianně přišel čas na večerní porci soutěží – Duše utonulých, Poklad, Kurděje, Vodní lyžař atd. Neuvěřitelné se stalo skutkem – nadsamec Richard Velkým Štátskriplem pro rok 2017 se stal, placuku a diplom dostal a ovacemi doprovázen byl. Rozdali jsme 55 camrátek, 12 služebních a 30 placek. Noční smršť nás nechala v klidu, stromy sice padaly, ale nikoli na nás. Nu a za rok zase směle do toho!

EXKLUZIVNÍ MUZIKA

Je to s ní stejné, jako s počasím, člověk si říká – jaká letos bude? Výroční oheň bez muziky by byl hodně podivnou záležitostí. Je pravda, že před dvaceti lety jsme tam měli jen jednu kytaru a z Koniášem šel dým – stalo se to jen jednou, ale nebyla to dobrá praxe. Naštěstí v posledních letech bývají kytary 3 – 4, vodácká basa tvrdí muziku měli jsme tam cajon. Ten sice letos chyběl, ale Vosa zajistil účast houslisty profesionála Ondry. S kytaristy Koniášem, Vosou, Samem a basujícím Omarem vytvořil zatím nejlepší hudební těleso, které jsme tam měli. Díky všem! Ještě tak banjo...

S kytaristy Koniášem, Vosou, Samem a basujícím Omarem vytvořil zatím nejlepší hudební těleso, které jsme tam měli. Díky všem! Ještě tak banjo...

PŘÍPRAVA V PLNÉ SÍLE

Soutěže a vlastní výroční oheň Modrých knížek jsou viditelnou částí naší hlavní akce, ale to hlavní se odehrává týden předtím – kdy připravujeme dřevo na oheň i na přiložení, v hrnci vře kalafuna na louče a také přivážíme dobře polovinu věci na soutěže. Letos byla příprava obzvláště hojně navštívena – Medvěd s paní, Omar a Pája, Kuře, Vilém, Vagon, Honza, Kuba, t.l. Tom. 21. října jsme nelenili a vše výše zmíněné udělali. Polena zakrytá igelitem, louče a fakule ukryté velice pečlivě proti nenechavcům. K večeru ještě i Pař, zdržev se u volební komise, dorazil. Počasí bylo příjemné a soušek, ať už borovic či vejmutovek sdostatek. Pak už se člověk může jen pomodlit za slušné počasí a doufat...

DĚTSKÉ SOUTĚŽE

Od roku 2007 jsou odpolední soutěže doplněny i dětskými. Jejich organizaci má většinou na starosti sdruzenec Syki, poté, co začal sám vozit ratolesti, v sobotu v lepší kondici se nacházející. Letos na to ale nebyl sám, Vagon nejenže navrhl několik nových soutěží, ale vyrobil i propriety – silucty lodí atd. Děti se letos sešlo opravdu hodně a vítězství si připsala Mathewa z pověstného Komářského klanu.

NÁSLEDKY BOUŘE

Nebylo to poprvé – silnou bouří s deštěm jsme na Galatce zažili v roce 2002 a i tehdy na nás nic nespadlo. Během ohně sice trochu přšelo, ale ráno bylo docela hezky. Ale na silničku od Hvězdy do Litic leželo několik stromů, některé drobné, ale nejméně stopadesátiletý dub byl jiná liga. Plni entuziasmu a s náradím jsme se vrhli na nečekanou „závoru“. Informovali jsme i hasiče, ale ti měli spoustu práce na hlavních tazích i tratích. Nakonec i člověk s motorovkou přišel a práci urychlil, byť i ten v kmeni silném uvázl a systémem páky vyproštěn byl.

SMUTNÝ KONEC KUFRU

Prastarý lepenkový kufr, sloužící k dopravě placek a menších propriet na camp a následně coby polička a skříňka byl omylem zapomenut pod Vlhostí a následně přejet autem. Naštěstí se ho ujal Bidlo a tak možná i něco přežilo. Pokud by tedy někdo měl přebytečný pevný kufr, bude

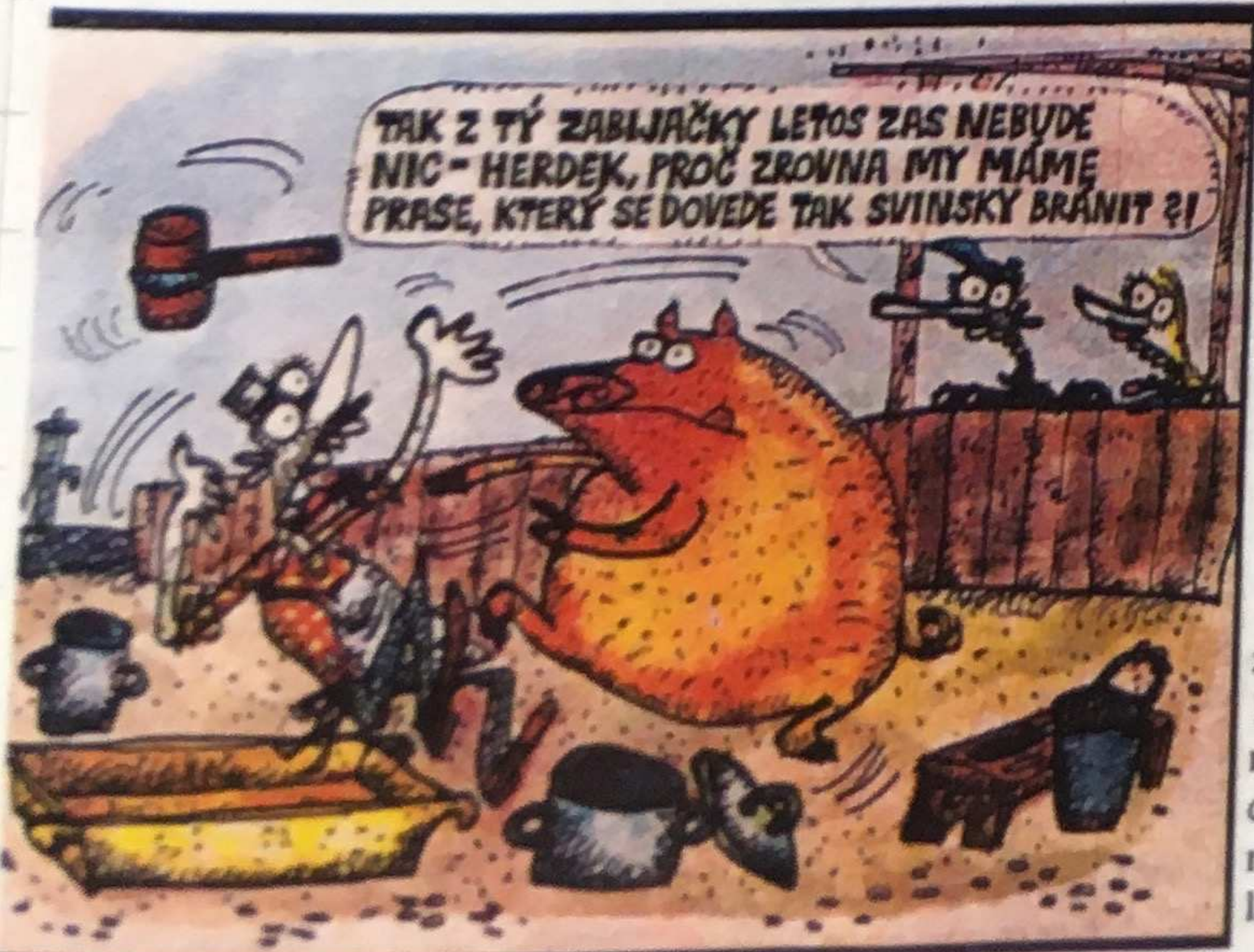
v redakci listu našeho velice vítán. Bereme i čemadány...

ZAZIMOVÁNÍ

Dřevo, dřevo, dřevo – to je alfou i omegou Zazimování – vlastně jakéhosi ukončení sezóny. Letos jsme se dočkali i dorostu – Kastelán přišel s Prokopem a Pař s Michalem. Dorazili ještě Bidlo, Vagon, Kampi a t.l. Tom. V okolí Sovího hradu jsme se v sobotu 2. prosince vrhli na doplnění dřevníku – všude leží spousta vývrátů, které jsou pochopitelně mokré, ale budeme mít dřevo ještě příští rok. Odpoledne jsme zašli na Dolinu a hezkou procházku došli do hostince U pobudy a dvě hodinky poseděli.

VYČÍTALOVO WOKNO

TAK Z TÝ ZABĚJÁČKY LETOS ZAS NEBUDE NIC - HERDEK, PROČ ZROVNA MY MÁME PRAŠE, KTERÝ SE DOVEDE TAK SVINSKY BRÁNIT ?!

Posezení pokračovalo na campu. Ráno jsme ještě zlikvidovali zbylé vývraty. Sobotní inverze ustoupila slunci a my se rozešli domů.

ODZNAK CTI ANEB BLBEC ROKU 2017

Barbucha	0x	Koniáš	3x	m. Tom	8x	Vagon	6x	Tvrdé jádro je konzistentní, ale škoda těch nul. Jednou ročně by to snad neměl být takový problém.
Beny	0x	Kuře	5x	Omar	7x	Vilém	2x	
Bronson	1x	Major	1x	Shogun	0x			
Kastelán	3x	M. Joe	4x	Syki	2x			
Kawi	0x	Maty	1x	Tony	5x			

VÝJEZDNÍ V JINÉM TERMÍNĚ

Ačkoli podzimní Sdruzenec uváděl něco jiného, Výjezdni zasedání se bude konat až DRUHÝ VÍKEND v lednu, tedy 12. - 14. ledna. Fakt ten už v listopadu presentován byl, leč nedosti důrazně a tak některým členům s kalendářem zamíchal. Ale snad to většinou na překážku nebude, my se sejdeme v dobré míře, dřevo uděláme a osvěžovnu blízko či dalekou navštívíme.

Barman

2015.11.11

N/A S!
M L A D I
V2. 18

„Dunění kopyt večer slychávám,
údolím jarní kurýr jede k nám ...“

Hoboes

ČÍSLO 1

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

JARO 2018

ROČNÍK XIV.

JARO JE TADY

To není až tak překvapivé. S cykly počasí toho mnoho nesvedli ani experti, kteří chtěli větru dešti poroučet. To trampové nemají v úmyslu. Ani jiné doprovodné hovadiny. Rok je pro nás krásný právě pro svou rozmanitost a ani počasí nás občas nepřestává překvapovat. Přesto – na jaře – a může být plné květů či mrazivě – vždy něco krásného začíná. A kdyby to byl jen další rok našeho heterogenního spolku – pak to stojí a bude stát za to. Zatím jo...

VÝJEZDNÍ S PLNOU PARÁDOU

Letošní začátek naší sezóny vypukl v pátek 12. ledna v hostinci v Romanově – tam se sešel náš první houf, který debatoval, debatoval a pěl. Druhý den na Sovím hradě dorazili další členové Sdružení a SRPŠ. Udělali jsme nejen haldu dřeva na večer i do zásoby, odstranili vývraty z loňského října nad campem. Následoval přesun celé kavalkády přes Močidla kolem Pokliček na Trojku. Tady jsme pasovali Blbec roku 2017 a provedli distribuci nových domovenek zájemcům. Několika různými způsoby a cestami jsme za soumraku odebrali to od věčejška ještě lépe vyhráté Romanovské hospůdky. Kytary hrály, paní hostinská ukázkově kmitala, křbová kamna hřála jen což a nám bylo krásně. Pohoda pokračovala i na campu v noci. Dokonce vyšly hvězdy. Účast pak byla největší od roku 2012.

VISATCE ODSTRANĚNÝ

Už se to jednou stalo. Před lety orkán Kyril shodil ze skály nad Sovím hradem velkou břizu, ta se opěla o střechu, shodila pár kamenů a udělala sedm děr do střechy. Vloni v říjnu díky smršti popadaly stromy nejen na Roverkách, i v okolí našeho campu máme dřeva na pár let, jen ho zpracovat. No a tři menší smrčky popadaly nad Sovím hradem a velice nešikovně nad ním visely. O Zazimování bylo jasné, že je tam nemůžeme nechat a jejich čas se za pomoci lan a spojených sil všech účastníků naplnil 13. ledna odpoledne. Střecha tentokrát úhony nedoznala...

jak tak roky běžely, tak se to tak nějak stalo a od letošního Výjezdního zasedání máme konečně i domovenku. Kastelán s Vagonem ji nechali vyrobit dost, takže je k dispozici každému členu našemu za rozumný obnos 100,- Kč. K doptání v redakci.

NAŠE DOMOVENKA

Symbolika našeho Sdružení vznikala postupně a od roku 1998, kdy spolek náš oficiálně založen byl, se stále vyvíjí. Ondřejský kříž jsme začali používat jako vlajku Blue Books nejméně dva roky předtím a ač bylo jasné, že naším symbolem bude sova, trvalo několik let, než byla první várka odznaků vyrobena. I odznak Cti / Blbec roku / nevznikl hned, ale až roku 2004. Veteránský kříž jsme udělili poprvé roku 2014. Zda někdy dojde na meče a ratolesti je otázka. Ale

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ FONDU

Bez prostředků nelze nic – to hlásal už kdys K.H. Borovský. Fond, z něhož jsou hrazeny věci spojené s naším, plackami, poštovním, atd. atd. vznikl souběžně se Sdružením. První rok členství platí adept 600,- Kč ročně. Pak už to bylo 10,- Kč měsíčně. Jenže ceny se za dvacet let poněkud zvýšily a najednou se z katisicového fondu stal deficit, přinejlepším nám zbylo pár stokorun. Nastal čas na zvýšení příspěvků a úhrad dluhů. Před rokem jsme zvedli roční příspěvek na 700,- Kč a když na to došla řeč během obou večerů v Romanově, snesla se neuvěřitelně smrt bankovek – Kawi se stala platící a uhradila celý rok, v nastalém zmatku byl zmarzen dluh Bronsona i M. Joea – no zkrátka momentálně máme k dispozici 700,- Kč + 5 eur, 85 ukrajinských hřiven a 500 běloruských rublů. Při rozumném utrácení a současné platební morálce členstva našeho lze hledět do budoucnosti s mírným optimismem.

NENÁPADNÁ PRÁCE

Přehledy naší účasti na akcích Sdružení i brigádách Roverských Patriotů se pravidelně objevují ve Výroční zprávě. Ale tu a tam se členstvo naše projeví i jinde a ne vždy je to všeobecně známo. Jsme správci a ochránci Sovího hradu, sle stejně tak i Galathey atd. Bestie z muzea by mohla vyprávět. A i letos v únoru se tři naši členové pustili do malých oprav na Dakotě nedaleko Borora. Nikdo je k tomu nevyzýval a naopak byli proti jakékoli medializaci. Přesto práci odvedli a dík si zaslouží. Aktivní a samostatné členstvo – to je to nejlepší, co může být.

IX. ROVERSKÁ SLEZINA

Některé termíny se posunou o týden a je oheň na střeše. Jiné o měsíc a nestane se nic. Což je případ letošní Sleziny Roverských Patriotů. Ale posunutí o měsíc se osvědčilo. Bylo o hodinu déle vidět, v mrazivém vzduchu jsme špalky naštipané do věže nanosili, oheň v krbu rozdělali, o termínech letošních se poradili a pak až do půlnoci bujaře se veselili. Takový byl 23. únor a za rok tento termín zachováme. Navíc jde o výročí pamätného setkání na Key Way v roce 2008.

VÝROČNÍ CAMRÁTKO

Roky letí – toho si je každý z nás vědom, ale přece jen. Zdá se to včera a najednou fungujeme 20 let. Jasně že jsme nevznikli ze dne na den, část z nás fungovala v podobném duchu v letech 95 – 98, navazujeme na práci T.S. Nebraska a do určité míry i K.S.H., které fungovalo na Sovím hradě už v 80. letech. Staré a léta nevyužívané polachoviště cca 50 metrů od campu a měděný kotlík, nalezený pod úrovní podlahy staré boudy z let 93 – 04 ukazu-

jují, že jde o prastaré trampské místo. A byla by velká škoda ho nechat zchátrat. Nejsme už z nejmladších, ale dalších dvacet let ještě dáme. A pak se uvidí. Jako připomínku a památku dostal každý z účastníků Výjezdního zasedání speciální camrátko. I jako poděkování za práci nejen na Sováci. Ono po nás časem nezůstane nic jiného.

NOVÝ KUFR OD MALÉHO JOEA

Legendární kufr na propriety Blue Books zapomenutý pod Vlhostíem zdál se definitivně ztracen – dle Bidla autem přejel byl několikrát. Na lkání Littleho Malý Joe - Sudeťák náš sdružený kufr po předcích na půdě nalezl, archiv Henleina z něj vysypal a na Sováč dovezl. Little opět lkal, leč nyní dojetím. A když mu Bidlo za několik dní jen silně oděný, ale v tuhém skupenství nacházející se starý „čumajdán“ dovezl, neznalo jeho dojetí konce. Nebylo sice třeba tělocvičnu vyklizeti, ale byla to velká chvíle. Hlavně pro Bidla, který se toho klumpru konečně zbavil.

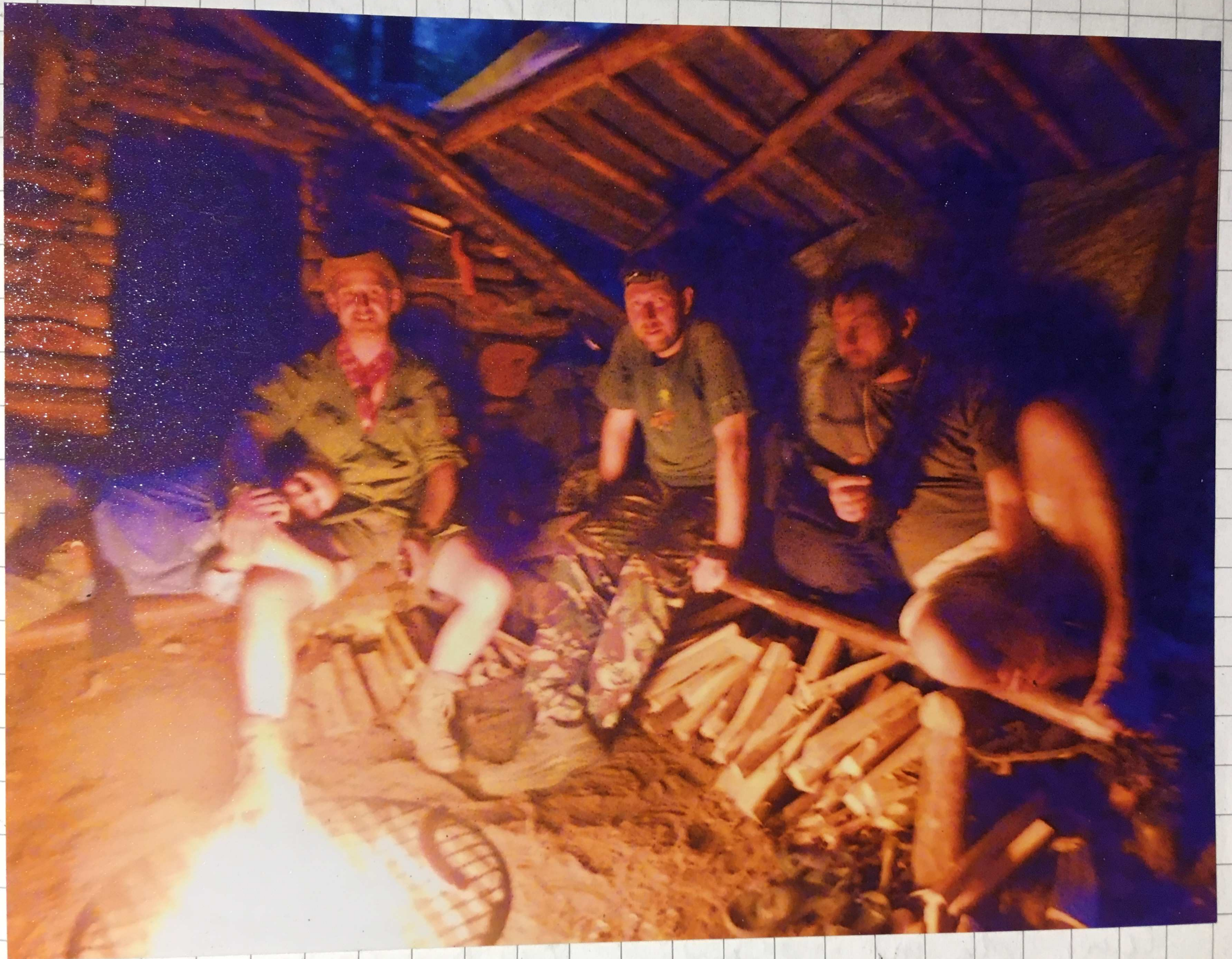
VYČÍTALOVO WOKNO

ČESKO - MORAVSKO - SLEZSKÉ VELIKONOCE

Velikonoce na Sovím hradě jsou jednou z našich kmenových akcí a letos vyšly na přelom března a dubna. Již v pátek 30. března se zjevilo tvrdé jádro Kuře, Omar, Pája, Karel s ratolestmi a Littlem, později pak Malý Joe s dcerou. Pravda – Omar se kvůli vysoké horečce rozhodl přespat doma, leč druhý den odpoledne se objevil. To jsme již plnili dřevník souškami a okolními vývraty. I pod lavičkami bylo plno. Odpoledne se sice počasi zkazilo, ale zašli jsme alespoň do Jestřebice do obou hostinců. Zpět jsme šli pod pláštěnkami, ale ač na campu přibyl Termit se squaw a početná Pašem a Kampi vedená moravsko – slezská výprava, vešli jsme se a nezmokli. Peters, Včela, Kody a spol. Pravda – chyběla kytara, ale konzumace sádla z roku 1992 spojená s recitací revoluční básně z Rudého Práva 1982 navodila hluboký kulturní zážitek.

„A slunce pálí jen a slunce pálí jen a stínu skvrnu šedivou já táhnu za sebou ...“

Greenhorns

ČÍSLO 2

Gratis

SDRUŽENEC

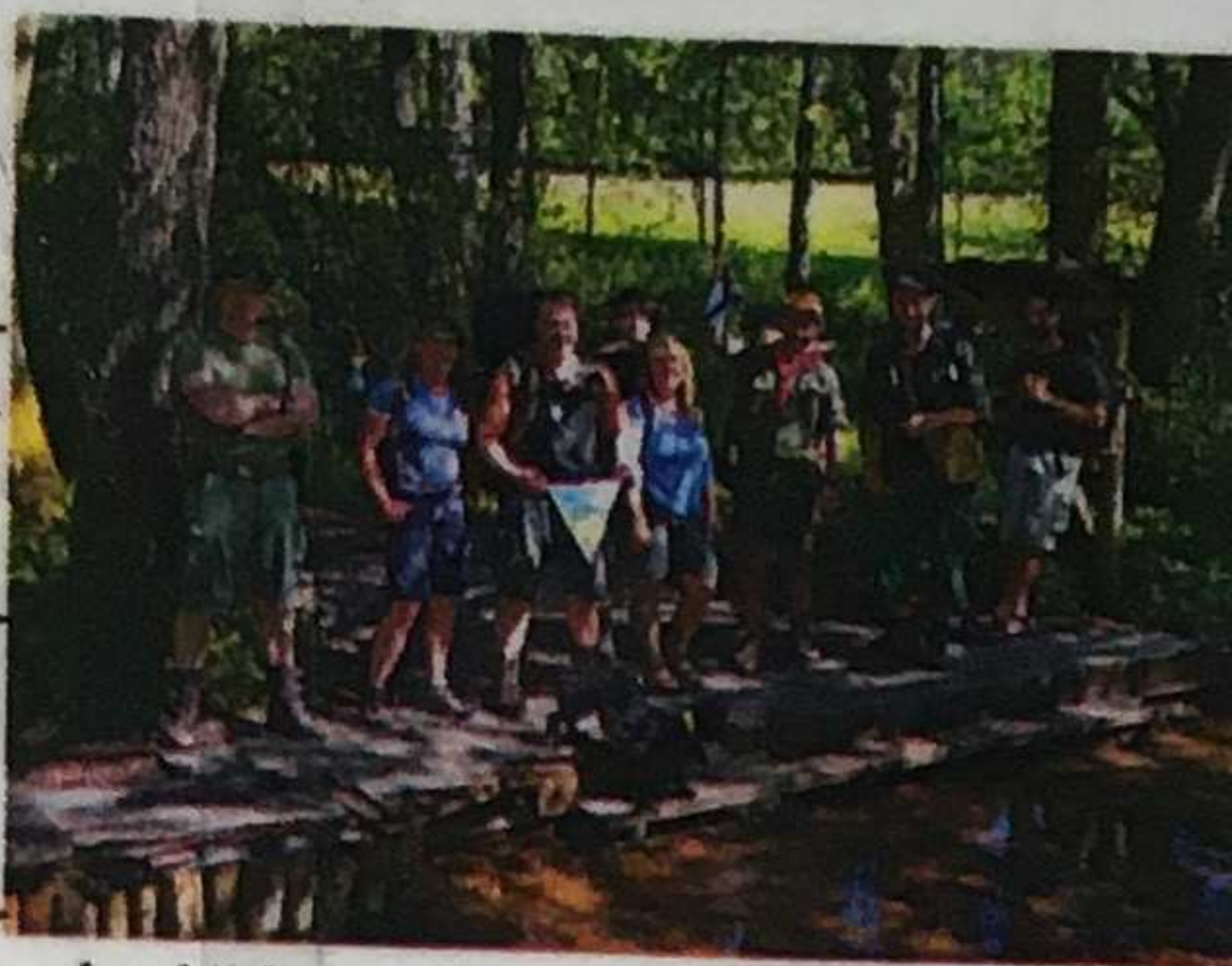
INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

LÉTO 2018

ROČNÍK XIV.

JARO UŽ BYLO ?

Ač zima nijak extrémní nebyla a ještě březem nepatřil zrovna mezi teplé měsíce – o Velikonocích přišlo vydatně, duben a zejména květen už připomínaly začátek a vrchol léta. Poletující snižky z konce loňského dubna se zdá úplně neskutečný. Takže ač jaro skončilo teprve před několika dny, nikdo si ho nepamatuje. Bude tedy léto půlroční ? Inu, nikdo z nás není Zákopčaník a on by měl patrně také problémy vyslovit správnou prognózu. Zvláště když minulý víkend zase připomínal teplotně konec zří. Podzim v červenci by si sotva někdo přál. Ač se mezi námi najdou vsutku originální povahy. Ale zvrhlíků poměrně málo...

XXI. MARCH OF DEATH NAPŘÍČ KOKOŘÍNSKEM

Druhá polovina května je už od roku 1998 ve znamení Pochodu Smrti. Takže je to také dvacet let, jako od vzniku Sdružení. Letošní trasa začala v sobotu 26. května tam, kde vloni skončila – tedy na Sovím hradě. Vyrázili jsme ráno nejprve horní cestou přes Dakotu a Bororo, kde se k Bidlovi, Kastelánovi, Kačislavě, Omarovi, Kuřeti, Honzovi a m. Tomovi přidali Elvíra s Kikinou, Sam a Wolf. U piva v Jestřebici se přidal ještě Paf. Pak se naše trasa zhoupla dolů, přetla Šemánovický důl a přes úbočí Spáleného vrchu nás dovedla do Dolní Vidimi. Prohlédli jsme si kamenné reliéfy a malé muzeum v roubence. Potom opět hurá přes dva hřebeny až na rozcestí Pod Supí horou, kde jsme spáchali pozdní oběd. Nu a pak kousek zpět, dolů do Osinalického dolu a malebnou silničkou nahoru, kde jsme podél bunkrů maširovali až k lesu Království. Dole v Tupadlech nás už čekal Tony a domluvená večeře v hostinci. Spali jsme kousek od Mordlochu v malebném místě mezi skalami. Velké UMÍÍ pro Omara za výběr trasy a vynikající catering. No a jelikož jsme opět spojili Pochod Smrti s Osadním vandrem Roverských Patriotů a nutno říci že úspěšně, nebylo by tedy asi od věci dělat to každoročně.

XXI. ROVERSKÁ

Co by byl konec dubna bez zvelebování lesů, vod a stráně na Roverkách ? Ve dnech 27.- 29. dubna jsme se sešli tamtéž a po sobotním srazu u Křížku se rozprchlí po jednotlivých pracích. Nejprve šlo o to shodit nebezpečnou vrbu u Heřmanecké studánky – zde jsme ovšem hlavně obdivovali precizní práci náhodně dorazivšího profesionála. Další robotou byla na obnovené části Husí cesty – před slavnostním vyhlášením ALEJE ROKU 2018 týden nato musela být perfektní. I několik lip před ní u silnice přibýlo. Večer jsme vyzkoušeli znovuotevřenou hospodu v Dřevčicích – není špatná a většina z nás se odebrala na Mamutův, na lože po dlouhém a poslušném dni.

JUBILUJÍCÍ SYKI

Motorkářské a striptérské geny sice omlazovatí mohou, leč kalendář se ošáliti nedá. A tak Syki, sdružený kamarád náš oslavil ve dnech 6. - 8. dubna čtyřicáté výročí výskytu svého. To vše v rodinné wechtrovně obklopen rodinou pokrevní, motorkářskou a trampskou. Ještě v sobotu odpoledne stál na nohou / vlastních / a o neděli nejsou zprávy. Hodně zdraví, vandrů a Harley kilometrů !

A CO BIDLO ?

Bidla známe už léta letoucí – jezdí s námi, pracuje s námi, pije s námi. A není naším členem. Jest to škoda, členství je mu nabízeno už roky. Nedávno si postěžoval : „Veterán už nebudu.“ To se dá napravit, navíc členství a nejméně 2 roky má zaplacené. Na Výjezdním to rozsekne blondáku !

PIVNÍ LOCH U PARYBY

Zasloužilý člen Roverských Patriotů a pískovcový démon Žralok – Velký Bílý zvaný dal opět ve dnech 9. - 11. března k dispozici své stavení nedaleko Housky k již zavedené degustaci mnoha piv dovezených sdruženým hostinským Omarem. I na zdravotní procházku došlo. Večerní ochutnávku vyhrál Omar, následován Vagonem a m. Tomem. Tony narozeniny oslavil a pivem Dreher připito mu bylo.

VYČÍTALOVO WOKNO

Že je Beny považován od nynějška za „vyhaslého“ není žádná novinka. Několik let jsme ho neviděli, začátkem roku 2016 sice doplatil dluh na příspěvcích, ale rodina, práce a hypotéka ho do lesů s námi už nepustí. Není zdaleka první – Bodie, Sluničko, Muhul, Nezmar, Maki, Kolben, Vílík a Termit – to je dohromady parta na slušnou osadu. A posledního „nováčka“ - Malého Joesa jsme přijali před dvěma a půl lety. Od té doby nic. Spousta našich členů se ukáže 1x do roka, ač kdysi byli mnohem akčnější. Loni jsme lkali po našich ženách sdružených, pravda – Kawi na Výjezdní přijela a platící členkou se stala, ale příslušníci naší striptérské sekce Barbuchu jsme už přes rok nepotkali a dluh na příspěvcích její činí již 850,- Kč. Zkrátka se zdá, že lidé jen odpadávají a nové členy nevidět. Tohle se nám jednou může šeredně vymstít.

SDRUŽENCI V TÁDŽIKISTÁNU

Výpravy členů našich vždy ob rok rozefří vždy hladinu v nikoli úplně turistických oblastech světa – kdepak Bali či Pattaya ! Ohňová země, Island, Kyrgyzstán, Svaneťie, Špicberky a nejnověji zemi Tádžiků navštívila skupina členů našich pod vedením Nadsamce Richarda. Je jen škoda, že fámýzdat Kuželka již před časem zanikl – veselé historky z cest bývaly oživením. Ale kdo ví ...

CO ZBEJVÁ ...

- 24. - 26. 8. Srpen na Sovím hradě / pohodička na campu
- 21. - 23. 9. XXV. Podzimní přechod Brd / letos Hřebeny
- 26. - 28. 10. XXV. Blue Books / ve stylu Divokého Západu
- 30. 11. - 2. 12. Zazimování Soviho hradu / dřevo

„ Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
je léta pel už dávno vyprodán “

Hoboes

ČÍSLO 3

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

PODZIM 2018

ROČNÍK XIV.

DLOUHÉ LÉTO KONČÍ

Léto pomalu končí a bylo vskutku neobvykle dlouhé. Vysoké teploty byly už od konce dubna, což by až tak nevadilo, ale málo srážek s následným suchem nepotěšilo nikoho. Zákazy rozdělování ohňů a místy i vstupu do lesů byly logickým důsledkem. Tudíž se i rušily či odkládaly výroční ohně. Třeba zrovna oheň Roverských Patriotů bylo nutné posunout z poloviny září na konec listopadu. Inu – člověk nemůže mít vše – příjemné teploty a lehčí déšť přes noc patří do říše snů. Tak se za čas může stát z českého trampa tvor bezmála subtropický.

NAŠI MLADÍ ANEB NIKDO NEMLÁDNE

Léta běží vážení a nikdo nemládne. Je ale také pravda, že pro některé naše členy a příznivce vlastně slavila omladina, ale nechme ironie. 3. - 5. srpna oslavili Naděje, Kuře a Omar své 120. narozeniny, tedy 3 x 40. Hlavní část oslavy začala už v pátek na zahradě u Omarových rodičů v Dolním Bousově. Od poslední oslavy v roce 2014 prošlo posezení u krbu velkou rekonstrukcí, tedy místa bylo dost. Což bylo dobře, jelikož nakonec přijeli Kastelán, Vagon, Bronson, Elvira, Tony, Smrtibrácha, Karel, Little, Prokop, oslavence a Páju nepočítaje. K dobré náladě přispělo výtečné pohoštění, najmě grilovaná kuřata, ale také Omarovo speciálně pro oslavu uvařené pivo 11°. Dva soudky padly za vlast – teplo konzumaci přálo. Kromě pátečního koupání nás ještě Omar chladil vodou ze studny, rej naháčů na dvorku stál za to. A v sobotu odpoledne se většina z nás s nově příjezdí Pavlou přesunula přes Mladějov a Nebákov na El Toro. Všichni se už těší na 150.

CHLADNÝ KONEC SRPNA BEZ OHNĚ

Navzdory horkému létu se několikrát vyskytl následující model. V týdnu horko k padnutí a o víkendu prudké ochlazení. Stejně tak to vyšlo na konec srpna – 24. - 26. 8. Díky suchu jsme v pátek ani na campu oheň nerozdělali, teprve v sobotu za soumraku, teplota oproti pátku spadla na polovinu. Přesto jsme ve složení Omar, Kuře, Little, Karel, Pája, Honza, Jirka, Kuba obnovili zával dole pod campem, udělali novou ohrádku u dřevníku, opravili schody a doplnili dřevo. Zašli jsme na pivo do Jestřebice – pohoda. Přesto, posezení u liháče není nic moc. Obě noci nám zpestřila horda plchů.

Pár let o nich nebylo slyšet a nyní jsou na Sováči nejméně čtyři.

SMUTNÝ KONEC KAČABAČI

Srub Kačabača patřil až donedávna k nejslavnějším campům na Roverkách. Bylo to dílo Kastelána, Jožina a dalších osadníků. V letech 97 a 98 pořádali dokonce výroční ohně. Další minulost byla dost neblahá, ať šlo o tajemný mord či sebevraždu několik let poté. Byla tam ale také první brigáda Sdružení mimo Sovi hrad u Velikonocích 2003. Vybudovali jsme mj. WC. No a teď Kačabača shořela. Neví se, zda chytil les a od něj pak srub či naopak. Snad to nespáchal neopatrný tramp, ale v důsledku je to jedno. Zase jedna legenda zanikla, podobně jako bouda Káča, která padla za obětí plamenům v 90. letech.

IMPOZANTNÍ LAVIČKY

Tedy ne že by na Galatce nebylo na čem sedět, ale drsné komando ve složení Wolf, Alojz, Bronson a spol. pokácelo ve dnech 24. - 26. 8. smrkový vývrat u potlachoviště a za pomoci svalů a lan vybudovalo luxusní lavičky. Tim je posezení na řadu let vyřešeno a zmizel nebezpečný vývrat z loňského jara. Nezbyvá než dodat mohutné a zaslužené – Umíiiiiiiiiiiiiiiii!

XXII. ROVERSKÁ

Další z velkých brigád Roverských Patriotů proběhla 1. - 2. září. Počasí bylo trochu uplakané, ale na účasti to příliš znát nebylo. Pětaticet kamarádek a kamarádů se vrhlo na sekání louky pod Hvězdou a čištění strouhy pod studánkou tamtéž, úklid odpadků na cestách atd. Dostatek vitamínu B zajišťovala mobilní Hospůdka U Nadsamce ve Vlhošťském dole. Všichni přežili...

AKTIVNÍ SDRUŽENCI KAWI A VAGON

Práce na Sovím hradě, na Galatce či na obou hlavních brigádách Roverských Patriotů jsou nejviditelnější stránkou naší činnosti. A jsou zde i méně nápadné formy práce, přesto neméně důležité. Vagon se v poslední době objevil na několika hlavních brigádách a nedosti na tom – v červenci se i s rodinou podílel na sekání louky pod Hvězdou, což RP přináší finance od CHKO. A Kawi dodala do Littlovy manufaktury solidní zásobu placek a camrátek čerstvě vybroušených. Nemohla přenést přes srdce často náhražkový materiál způsobený nedostatkem březových kuláčků. Což ale znamená, že kubík překližkových placek od Joa bude opominut. First in – first out!

SAM V REKONVALESCENCI

Jednoho z otců zakladatelů Roverských Patriotů, účastníka snad všech brigád, výtečného kytaristy, tvůrce Roverské Sosny a mnoha dalších aktivit klíště zapráskané kouslo a do nemocných uvrhlo. Borelióza je vždyť už nadsamec Richard před lety dlouhou dobu ve špi-pobyl, leč bez následků stal. Same – držíme ti palce co jich jen máme a těšíme se na setkání s tebou.

CAMRÁTKA

Nezdá se to, ale ročně je potřeba jen na akce Sdružení okolo stovky camrátek a k tomu cca 80 na akce spřízněných Patriotů. Výraznou pomoc poskytl novopečený člen RP Sláva – solidní pytlík pl-březových kuláčků. Díky moc za kvalitní matroš!

VYČÍTALOVO WOKNO

XXV. PODZIMNÍ PŘECHOD BRD

Půlkulatý ročník naší nejstarší akce letos proběhl ve dnech 21. - 23. září. V pátek se ještě v letním horku šli v Hostomickém pivovaru Skřivan, Omar, Pája, Petr, Smrtibrácha, Naděje, Růžena, Karel, Pilín a m. Tom. Leč v půl osmé večer se přihnala prudká bouře s lijá-kem, když polevil, Smrtibrácha nás dovedl na Krkavce, kde jsme přečkali noc v suchu. Ráno byla teplota asi třetinová oproti pátku a i přes den byla stěží +16°C. Ale nepršelo a punt' a o sobě dával vědět. Přes Peruna jsme došli na Studený vrch, poobědvali a hřebenovkou pokračovali mezi impozantními buky přes Hradec a dál pod Stožcem směrem na Soudný. Síly jsme nabrali na Rovinách U Čunčí huby – stále vaří výtečně. Pak ještě kolem Červeného kříže na Skalku a poté nás cesta zavedla na úbočí Strážného vrchu, kde Omar nalezl po letech camp Želva. Občas sprchlo, ale u ohně bylo dobře. V neděli jsme už jen došli do Řevnic. Počasí už bylo spíše říjnové. Ale měli jsme kliku – orkán Fabiea, tedy po brdsku Fabián udeřil až v neděli večer – ten by nás spláchl až do Berounky.

BLUE BOOKS SE BLÍŽÍ A PŘÍPRAVA JEŠTĚ VÍC

Letošní Modré knížky ve znamení Divokého Západu proběhnou 26. - 28. října na Galatce. Jenže dřevo se samo neudělá. Prosim tedy všechny naše členy i sympatizanty, aby nečekali, že „se to nějak udělá“. Omar letos nemůže, pár lidí už pomoc přislíbilo, ale čím více nás 20. října na Galatce bude, tím lépe.

„Sundej sporny jsou stejne rezavy,
nejezdi dál – kams oči dal ...“
Hoboes

ČÍSLO 4

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

ZIMA 2018

ROČNÍK XIV.

DOSPĚLOST JE TADY

Skutečně to tak je. Zajisté nejde o dospělost každého z nás, ale o naše Sdružení jako takové. Máme za sebou dvacet let existence a vstupujeme do jednadvacátého. Takže už můžeme předpokládat, že dětství a bouřlivou pubertu máme za sebou. Známe se navzájem velice dobře, aby také ne – dost jsme spolu zažili, prochodili, poseděli i popili :-). Asi už víme, co chceme a co můžeme čekat jeden od druhého. Turbulence se arcit' vyloučit nedají, byly a budou. Přesto jsme schopni koexistovat a co je hlavní – spolupracovat. Nejen na Sovím hradě, nejen na Roverkách. Stojí nás to nějaký ten čas, práci, někdy i nervy. Ale pak člověk vidí rozzářené tváře u ohně a ví, proč to dělá. Setrvejme u toho – stojí to za to. Pokračujeme ve více než stoleté tradici československého trampingu, která si trochu práce i nervů zaslouží.

dorost jsme také nezapomněli – vymazlené soutěže připravil jako vloni velmi pečlivě Vagon a s pomocí foglarovce Sykiho je i uskutečnil. Junioři také dostávali placky za první tři místa, potěr je třeba motivovat a odměnit. Dospělé soutěže běžely souběžně od 14:00 – něco bylo nové, něco tradiční. Běh o berlích byl zachován, chytání býka do lasa byla novinka, vrátilo se Hn hn vole v převleku za Pony Express atd. atd. Luk dovezený paní Žralokovou posloužil juniorům i dospělým. Oheň jsme zapálili v 18:30, plachty byly nataženy, ale déšť přišel až v neděli. Večerní soutěže byly tradičně ještě vypečenější a ujetější. 4. červenec s balonky, Sex jako Saloon v trojce, Claim'čili žold stál Jimra málem zuby a Humusák partnerku. Velkým Štátskriplem pro rok 2018 se stal Alojz následován Gudrun a Zagorem. Dětské vyhrál Ylyč j.r. před Vojtou Mař. a Jiskráčem. Rozdali jsme 38 placek, 60 camrátek účastnických a 12 služebních. A za rok? Směle do dalšího ročníku!

PŮLJUBILEJNÍ XXV. BLUE BOOKS

Pětadvacáté Modré knížky – to už je nejen spousta let za námi, ale obavy, abychom to nepodělali příliš. Tradice chtě nechtě zavazuje. Byly i obavy ohledně sucha – řada ohňů byla odložena či rovnou zrušena a týden před naším výročákem bylo na Galatce stále velké sucho. Naštěstí v týdnu pak vydatně zapršelo a i pak v neděli, takže se nám nic okolo zapálit nepodařilo. Sešli jsme se ve dnech 26. - 28. října. Letošní téma bylo DIVOKÝ ZÁPAD, což skýtalo mnoho variant soutěží starých i nových. A na

DVOJITÁ PŘÍPRAVA

Příprava dřeva na Modré knížky s týdenním předstihem už má skoro dvacetiletou tradici. I letos jsme se sešli 20. října, ale bylo nás více, než obvykle. Z důvodu velkého sucha se musel výroční oheň Roverských Patriotů posunout z poloviny září až na konec listopadu – padl tedy návrh udělat dvojitou přípravu dřeva na oba ohně najednou. Osvědčilo se to – Bubák přivezl motorovku, lidí bylo dost a jak se koncem listopadu ukázalo – udělali jsme dřeva minimálně na tři ohně. Spolupráce Sdružení a Roverských Patriotů opět prokázala prospěšnost pro oba spolky. Ne nesmyslný partikularismus, ale spolupráce nejen na Roverkách má smysl. Jen to zastavilo bestii z muzea Jenče a jeho nohsledy. Brigády ve spolupráci s CHKO pomáhají lesu i nám. Tohle je pevným axiomatickým už deset let a dá-li Bůh a my – vydrží to...

NOVÁČCI DO SDRUŽENÍ?

O tom, že náš spolek potřebuje novou krev nikdo přičetný nepochybuje. Roky, choroby, děti, hypotéky přibývají a času málo jest. Když vše dobře dopadne, možná se od ledna rozrosteme. Na BB byl osloven nám léta známý Alojz a zdá se, že by zájem měl. Pochopitelně, nic není jisté, vždyť už jednou před přijetím do Sdružení byl, ale sešlo z toho. Uvidíme – v lese ho potkáme léta, poslední dva

růky i s nezničitelnou Gudrun – hin sa hukáže. No a dalším nováčkem, neboli greenhornem by se mohl stát nám rovněž léta známý Bronson. Sám nás vyzval k nějakému „speciálnímu rituálu“ přijetí na nadcházejícím Výjezdním – 11. - 13. ledna 2019. Byvše ovšem upozorněn na administrativně – finanční stránku věci poněkud ochladl, resp. vzplál hněvem a mítí vlasy - zešedivěl by. Inu – v lednu se poradíme a uvidíme...

TONY – ČTVRTÝ VETERÁN

Veteránem Sdružení se stává každý náš člen, který absolvoval 50 pracovních akcí v rámci Sdružení či RP. Po Omarovi, Littlovi a Kureti se dalším v pořadí stává a na Výjezdním pasován bude Tony. Získá nejen Veteránský kříž, slevu na metro ve Mšně, ale i právo se zúčastnit IV. Pochodu Veteránů Sdružení 4. května 2019, který je spojen nejen s pěknou trasou, ale také i s opulentním večírkem v Little house. Jen tak dál!

KASTELÁN V U.S.A.

Jest věcí známou, že část členstva našeho nejen po vlastech a lesích českých loží. Pod vedením nadsamce Richarda již mnohé i odlehle části světa poznaly, co jsme zač. Kastelán, zocelen pobytem na Špicberkách, v Tádžikistánu a třiceti lety práce v ČSD a ČD na Celosvětových trampských potlach do Texasu vyrazil a spolek náš vzorně reprezentovati ráčil. Umííí!

TŘETÍ OHEŇ ROVERSKÝCH PATRIOTŮ

Ač vražedné sucho nevítaný, leč nutný odklad z 15. září na 24. listopad způsobilo – nakonec se vše, i počasí v dobré obrátilo. Sešlo se nás tam čtyřicet a několik silových i hbitostních soutěží absolvovali. Pár kapek sice spadlo, ale oheň večer vzplál pod hvězdnou oblohou. K naší radosti dorazil i zesláblý, ale už se uzdravující Sam. Muziku na Galatce zajistilo nakonec pět kytar a banjo. To byl důstojný doprovod i kulisa na posezení mezi kamarády u ohně slavnostního i spotřebního. Jamovalo se až do tří hodin do rána. Od Jasiňi do Aše – Roverky jsou furt naše!

VYČÍTALOVO WOKNO

ZAZIMOVÁNÍ A TUPLOVANÝ VÝROČÁK

Začátek prosince bývá už drahně let ve znamení doplnění dřeva na Sovím hradě a letos to nebylo jiné. A potěšitelná byla i účast našich členů – 7 se nás sešlo a vývrátů nezaleklo. Kuře, Tony, Vagon se synem i Pavlou, Shogun, Malý Joe, Kastelán, Malý Tom i Bidlo – ten sice abrahámoviny nám zatajil, ale svaly své při práci nešetřil. Po více než čtvrtstoletí dorazil Bob s tchánem – nejedno skleněné oko nezůstalo suché. Ale 1. prosinec ještě nekončil – na Dolinu jsme vyrazili a na Bororu se nejprve jen zastavili, palce zalomili a poté k Pobudovi do knajpy zašli, hlad a žízeň utišili a na spojený oheň T.O. Nebraska a T.O. Opuštěná dorazili. I zde mnohá setkání po letech proběhla a Seyček s Shogunem nenechali kytaru zahálet. Tichou zasněženou nocí jsme se pomalu vrátili na camp. Ráno se na Sováči objevil i Omar, ale to už byl čas odchodu. Pravda – okošťováním jordánského piva jsme nepohrdli a pak už bagáží obtíženi z lesa k domovům vyrazili.

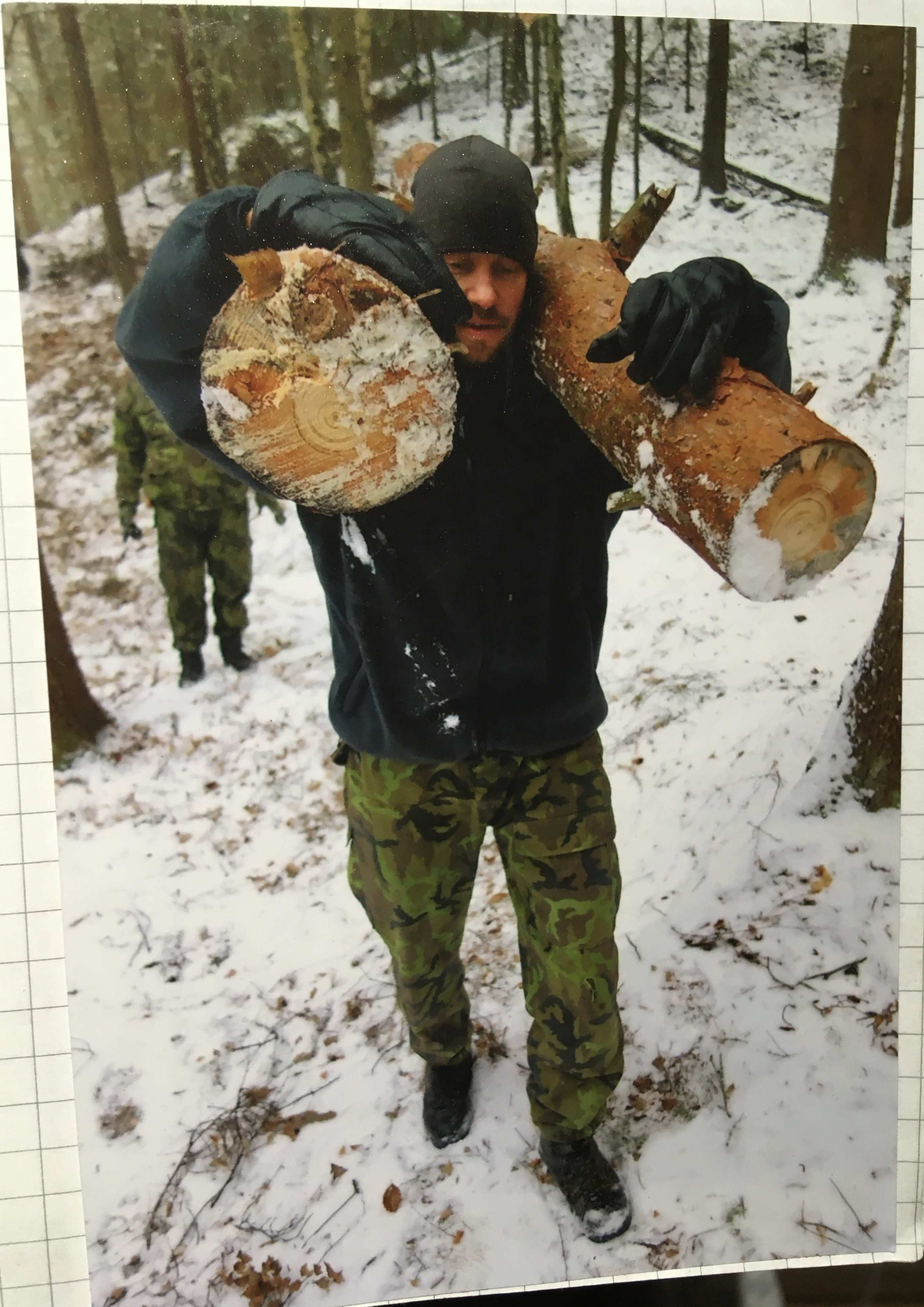

BILANCE 2018 A JINÉ NEDOZÍRNOSTI

Barbucha 1x	Major 1x	Syki 2x
Bronson 2x	m. Joe 3x	Tony 6x
Kastelán 3x	Maty 1x	Vagon 4x
Kawi 1x	m. Tom 7x	Vilém 1x
Koniáš 3x	Omar 6x	
Kuře 6x	Shogun 1x	

ПРІПРАВА Б&В 2018 + ПЛАКЕТ

„Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám ...“

Hoboes

ČÍSLO 1

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

JARO 2019

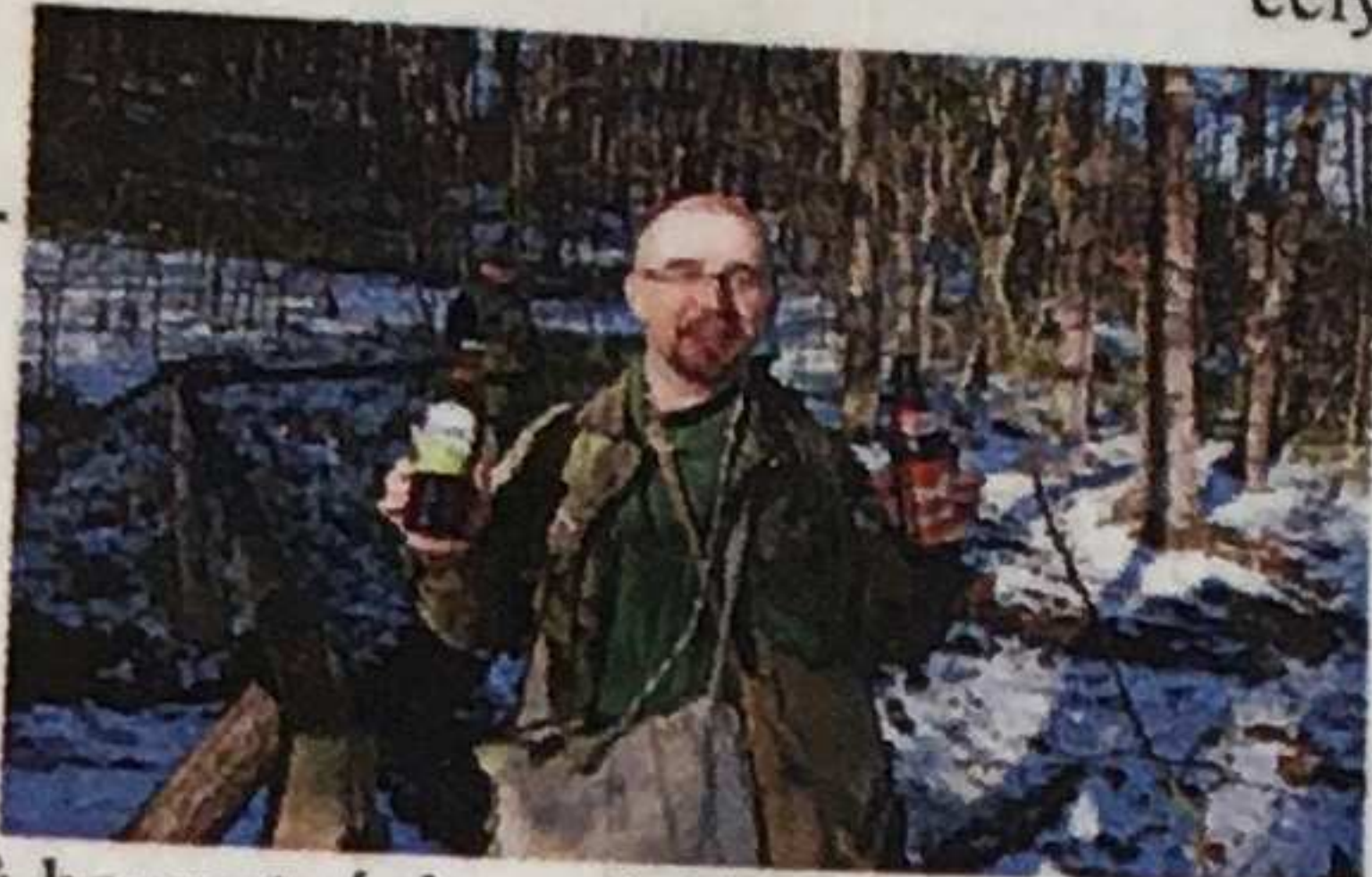
ROČNÍK XV.

PODBĚL MI Z PANGEJTU MÁVÁ

Jaro je zase tady – potud správně. Jen začalo jako loni asi o měsíc dříve. Nikomu z nás určitě nevdá pěkné počasí, leč sucho z posledních let začíná být kritické. Lesy schnou a kůrovce přibývá. Bohužel nejde o věc, kterou bychom my ve Sdružení změnili. Jistě, práce na brigádách Roverských Patriotů lesu určitě pomáhá, mimo jiné i sázíme nové a nové stromky. Nezbyvá, než doufat ve více deště, než ho bylo loni. Jinak tu bude zase léto se zákazy ohňů - což pochopitelně dodržujeme, nejsa naprostí mentálové, ale radost z toho nikdo z nás nemá. Nezbyvá se tedy než modlit za dešť a lidské zmoudření – jinak budou z následujících generací nakonec víceméně subtropičtí trampové.

TONY - 40 LET

Stárnutí spolku našeho pokračuje pomalu, ale jistě. Další člen náš Tony, jinak též Mamut zvaný oslavil obklopen několika kamarády 9. února na Galatce čtyřicáté výročí výskytu svého. Obdržel mnoho darů hovnotných, z nichž nejvíce vyniklo cca padesát piv, která ovšem během orientačního „běhu“ po lese naléztí musel. Mamute náš kamaráde sdružený – přejeme ti ještě nejméně jednou tolik let za plného duševního a tělesného zdraví!

celý svůj zpěvník. Kulturní vložkou byl také Sykiho andělek ve sněhu. Fotka bude zveřejněna v roce 2059.

BRONSON - MILOVNÍK SKOŘICE

Nasraný Bronson, Pozastavený Bronson a mnohá jiná přízviska získal kamarád Bronson během loňského roku, byvše mocně nasrán z přesunu termínu Výjezdního o týden. Na rok pozastavil členství své, pozoruhodné ale bylo, že jsme ho potkali během roku mnohem častěji, než v letech minulých. Ani úplně spolek náš opustit nechtěl. A tak propuklo na Trojce jeho jakési znovupřijetí. Pravda, úvodní poplatek mu odpuštěn byl, ale malé svihárnice neunikl. V rámci obnovení členství jeho byl přinucen pozřít určité množství krupicové kaše bohatě dochucené jeho milovanou skořicí. Každou lžičku si dochucoval špetkou chili – vyhánění čerta d'ablem jest tedy hobby jeho.

SLEZINA PATRIOTŮ

Každoroční Slezina Patriotů se jako loni konala až v únoru, ale nikomu to nevdalo. Alespoň bylo déle vidět, stihli jsme i zpracovat dřevo i ho natahat do věže za pomoci dlouhého lidského řetězu až z nádvoří i se provětrat výletem po okolí na Kalvárii nad Úštěkem, po návratu u krbu na hradě projednat a naplánovat vše potřebné na další rok Patriotů. Zajisté nikoli poslední. A pak už se na věži rozeznaly kytary, housle i basa a lid trampský se bavil až skoro do rána. Takový byl víkend 16. - 17. února. A ještě jedna novinka – náš ctihodný člen Tony – Mamut se stal plnoprávným členem Roverských Patriotů.

DEGUSTACE U PARYBY

Poměrně mladá akce se pomalu, ale jistě stává zavedenou záležitostí. Sejdeme se na chalupě u Velkého Bílého na degustaci piv známých i neobvyklých. Vše je pod Omarovou patronací. Jako v letech minulých sešli jsme se v počtu hojném ve dnech 8. - 10. dubna. Tvrdé jádro se sešlo již v pátek na Romanově, my zbylí až v sobotu. Po ubytování a prvním

přípitku jsme vyrazili na odpolední procházku po okolí, zakončenou v hostinci Pod Houskou. Večerní degustace začala za soumraku a konečně se projevil trénink pana domácího – zvítězil s počtem rozeznávaných piv.

CO LETOS NA SOVÍM HRADĚ ?

Kdo se alespoň občas na našem domovském campu ukáže, ten ví, že je v poměrně slušném stavu. Není to žádný zázrak, ale výsledek trvalé péče. Pokud bychom se na něj pár let vykašlali, čekal by ho rychlý konec. A to by byla škoda. Zabránit se tomu dá jedinečně pravidelnou údržbou, úklidem i využíváním. Letos nás žádné velké rekonstrukce nečekají, jen pár drobností. Především se sype chodník směrem k Siouxi – stačí položit a zakolíkovat dvě klády, na dřevníku je díra ve střeše, jedna záplata z IPY by to spravila atd. Něco se stihne na jaře, zbytek snad v létě. Jen se na to nesmíme vykašlat.

POCHOD SMRTI & BLUE BOOKS - TRADIČNĚ I NOVĚ

Tradice je důležitá věc a nedá se vybudovat přes noc. Ale změna je život a podle toho jsme se rozhodli už před lety naše hlavní akce startuje tam, kde rok předtím skončil, BB i Přechod Brd už dávno nechodíme jen osvědčilo, něco ne. Ovšem nejnovější už stává trvalou – jde o jeho spojení s tů. Zajišťuje to větší účast a tedy setkání nás je členy jak Sdružení, tak RP. Takže spolků úspěšně pokračuje. Letos se setkáme 24. - 26. května.

VYČÍTALOVO WOKNO

VELIKONOCE BEZMÁLA LETNÍ

Několik víkendů ročně věnujeme našemu domovskému campu. Jen takový camp, o něž se nějaká osada pravidelně stará totiž dlouhodobě vydrží. Velikonoce jsou zajímavé pohyblivým termínem, takže není výjimkou sníh nebo naopak bezmála léto. A to se stalo právě ve 19. - 21. dubna. Sešlo se nás pozhnaně – Kuře, Omar, Pája, Tony a Toník, Malý Joe s dcerou a neteří, Little Tom s Karlem, Honzou a Kubou, Katastrofa, přes den se objevily na skok i dvě trampské party, v jedné byl i Sam, druhou přivedl d' Artagnan. Kromě dřeva a celkového úklidu jsme pod vedením Tonyho opravili shnilé stupně na Magistrále a navazující schodiště. Odpoledne jsme vyrazili na sluncem zalitou Dolinu. Vcelku úspěšně jsme se vyhýbali turistickým davům, popili u Pobudy, hrad navštívili a pak po opačném okraji dolu došli až do Jestřebice. Večer na campu přibýli Terazky s tchánem, Alojz s Gudruna a Orinem a Tomki s Janou. Jen kytara nedorazila žádná a tak i housle nezahrály. Počty aktivních muzikantů ve Sdružení nejsou pravda z nejpčetnějších.

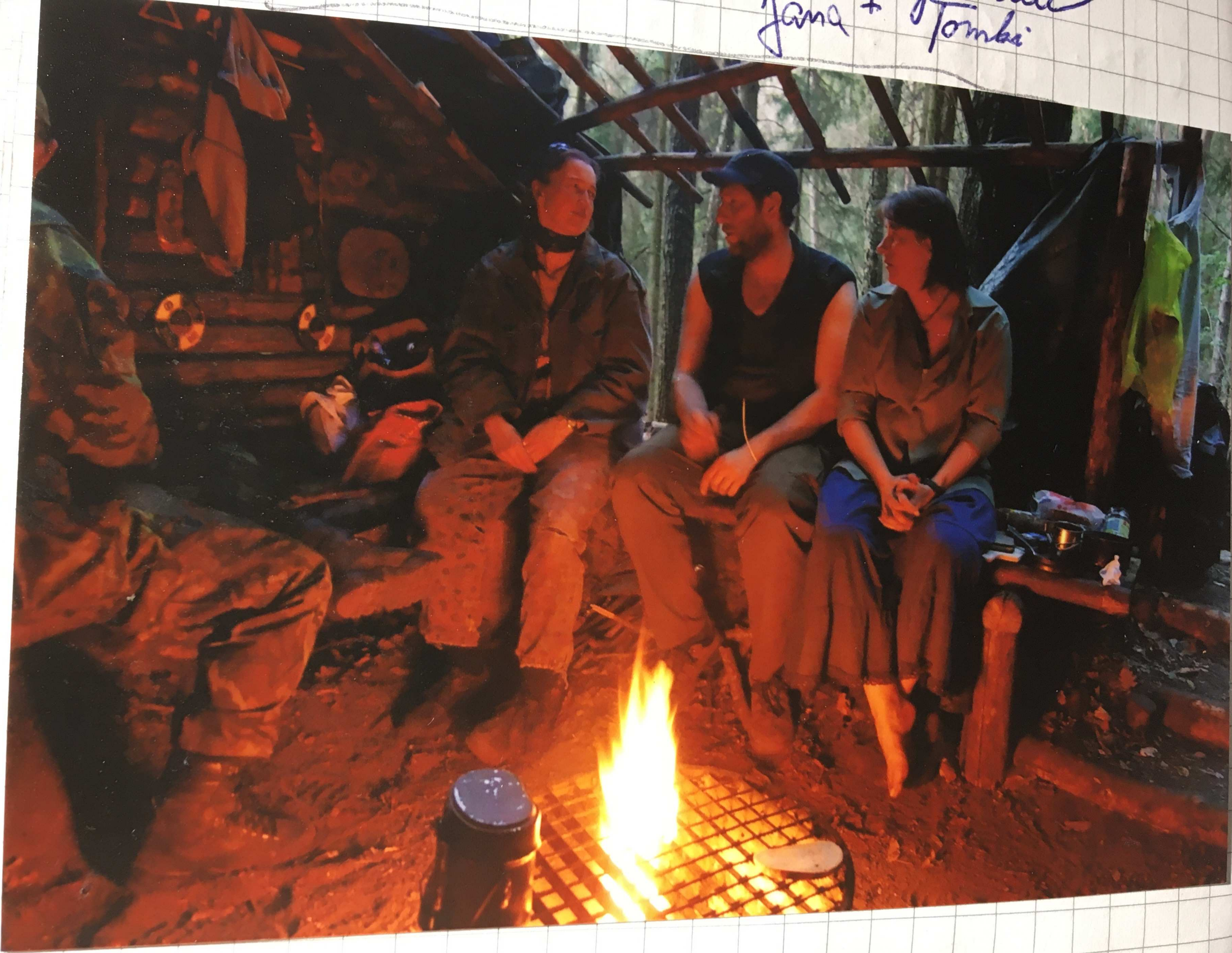

NOVÝ ROŠT NA SOVÍM HRADĚ I LECKDE JINDE

Sdruženec Sykiho netřeba nějak obsáhle představovat – kdo ho v akci zažil, již vzpomínku na něj z hlavy nevyžene. Leč jeho pozitivní stránkou není jen spoluorganizování dětských soutěží, ale i výroba roštů – nejenže vyrobil rošty na Galathea a Jezevce, ale má hotové už i náhradní kusy pro tyto campy, loni vyrobil nový rošt pro rekonstrukci dalšího campu pod taktovkou Vosy a Alojze. Rošt na Sovím hradě vyrobený původně Kastelánem už před lety zrekonstruoval a nynější oprava byla ještě důkladnější. 16. dubna se rošt zaskvěl na campu v plné kráse. Syki umiiiiii!

Jana + Tomka

11/10/2001 14:30 2001 11/10/2001 14:30

SDRUŽENEC

ČÍSLO 2

Gratis

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

LÉTO 2019

ROČNÍK XV.

ROZUMNÉ LÉTO ?

Když letos začaly vysoké teploty už v dubnu, leckdo čekal vražedné léto jako loni. Ale ono se zase ochladilo a jaro bylo normální. A i nyní je počasí sice teplé, ale občas zaprší. Což je fajn, ale stačí vyjet do lesa a stopy po kůrovci jsou vidět všude. Suchem oslabené stromy umírají. Situaci by zachránilo jedině několik deštivých let po sobě, ale to zařídít nedokáže nikdo. Nezbyvá než doufat, jinak lesy dost silně prořídnou a bude trvat desítky let, než dorostou nové, patrně listnaté stromy. A tak, kdykoli zaprší, lze říci jen - Zaplat'pánbůh ... Změna trendu počasí je možná, ale spíše dlouhodobá. Tak si jen přejme, že jednou nebudeme na Roverkách vysazovat kaktusy.

XXII. POCHOD SMRTI A ROVERSKÝCH PATRIOTŮ

Pochod Smrti je stejně starou akcí, jako naše Sdružení, ale to neznamená, že se nijak nemění a neinovuje. Od roku 2009 jdeme každý rok jinou trasu a v posledních letech jsme se spojili s Roverskými Patrioty a jejich vandrem. Má to logiku, vždyť pět z nás je i členy Patriotů. Letošní akce začala ve Štětí, kde jsme sešli ve složení Omar, Pája, Kuře, Dale, Karel, Honza, Jakub, Terazky, Álojz, I. Tom. Přespali jsme na stejném místě v lese nad Tupadly a pak vyrazili lesy, remízky i loukami směrem na Brocno, kde se k nám připojil Žralok. Pak jsme maširovali do Veselí a Újezdu. V jednom z remízků nás čekala občerstvení Omarem ukrytými nápoji. Posílení jsme prošli Lomy a na oběd se zastavili v pivovaru Mlýn ve Střížovicích. Během posezení se kolem honila boufka, ale vyhla se nám. Přes Velký Hubenov a Robeč a Domašice jsme vkročili na území Roverek a to nikoli Omarovou, ale Álojzovou „náblížkou“ tzv. Kančí stezkou. Byl to Saigon, ale nakonec jsme slušné cesty dosáhli a kolem Key Way došli pod Vlhostí na Galatku. Tam na nás čekala Gudrun s Orinem a ještě asi 20 malých skautů. Ale vešli jsme se a k ohni dorazil i Wolf a Pard s harmonikou. Pěkná tečka za povedenou akcí.

BRIGÁDA ROVERSKÝCH PATRIOTŮ

Jak je už od roku 2008 zvykem, koncem dubna a začátkem září se na Roverkách, ale nejen tam konají brigády RP. Počasí bylo letos trochu chladnější a i pár kapek spadlo, ale nakonec se to vybralo. Naše squadra přespala na Galatě a v sobotu 27. dubna se po tradičním srazu pod kopcem připojila ke skupině, která měla za úkol opravit velký dřevěný eskalátor vedoucí na Husí cestu. Je deset let starý a bylo třeba vyměnit několik schodů. Přitlouci uvolněné zábradlí sice také pomohlo, ale to nic nemění na tom, že celé velké schodiště

IV. VETERÁNI

Zatím nejmladší sdruženec akcí je Pochod Veteránů Sdružení, tedy těch, co mají za sebou 50 pracovních výjezdů. Letos jsme to vzali autobusem na Slapy a lesem a po silnici přímo k přehradě. Posvětili jsme ve staré trampské hospodě U Taterů a pak vyrazili podél Vltavy kolem chat osady Ztracenka. Trochu přšelo, ale nic hrozného. Ovšem ve Štěchovicích se přihnala menší vichřice s deštěm a tak jsme poslední úsek vypustili. Večer následoval tradiční Pivní večírek.

se bude muset tak do dvou let vyměnit. V podvečer jsme se autem přesunuli do Komářího dolu a vylezli na Mamuták. Večerní posezení s kytarami a harmonikou se vydařilo a u ohně jsme seděli dlouho do noci. Za Sdružení se zúčastnili Bronson, Koniáš, Vagon a m. Tom.

BLUE BOOKS LETOS V MILITARY STYLU

Že máme od roku 2011 každé Modré knížky jiné téma už dávno není žádná novinka. Akci to udělá zajímavější a neupadneme do stereotypu. Letošní ročník bude ve znamení MILITARY, což se odrazí na soutěžích, kde budou osvědčené a populární modifikovány, ale bude i několik zcela nových. Bylo by stylové, kdyby se účastníci dostavili v patřičných kostýmech – dá se říci, že je možné vše od antických hoplitů po moderní armádu. Každý dle své fantazie. Termín BB je naproti tomu zcela stabilní a tradiční, tedy 25. - 27.10. na staré dobré Galathee. A jako vždy na oheň bude také tradičně týden předem – 19.10. Tam sice zbylo od loňska, ale jen na něj spoléhat nebudeme. Prosím všechny, aby svou lenost přemohli.

SRPEN NA SOVÍM HRADĚ 23. - 25. 8.

Koncem srpna se na Sovím hradě scházíme už dráhně let a letos to nebude jiné. Počasí bývá většinou příjemné, tedy teplo, ale nikoli horko a bez deště. Camp sám je v dobrém stavu, jen dvě věci bychom neměli nechat být. Zaprvé chodník u Šmajchl-kabinetu, chtělo by tam položit a kolíky zajistit kládu. A pak by bylo potřeba záplatovat díru ve střeše dřevníku. Kdyby tak dorazil Vilém s letlampou, bylo by to světové a rychlé. Pochopitelně navštívíme i nějakou tu osvěžovnu v okolí.

LETOŠNÍ BRDY TROCHU JINAK

Podobně jako Pochod Smrti i naše nejstarší akce – Podzimní přechod Brd, s historií od roku 1994, za sebou má určitý vývoj. Léta jsme chodili stabilní trasu z Příbrami přes Hřebyny do Voznice a na Ježuru. Ježura dvacet let nestojí a my chodíme každý rok jinak. Občas civilní, občas bývalé Vojenské Brdy. Letos plánujeme zase Vojenské, ale nikoli z Jinců, ale od Rožmitálu nahoru. Poznáme nová místa a rozloučíme se s letem. A to vše ve dnech 20. - 22. září.

ÁLOJZ – BUDE TO STAČIT ?

Není žádnou novinkou, že je nás od ledna o jednoho víc – Álojz se stal členem Sdružení. To je prima, je to fajn kamarád. Ovšem – je to dostatečný nárůst ? Nominálně je nás dost, ale dobrá polovina lidí vyjede na Výjezdni a Modré a tím to hasne. A někdo ani to ne. Hledejte tedy v našem okolí nadšence, kteří by měli zájem jezdit s námi. A když se to někdy nepovede ? To přece nevádí, příště to klapne.

AUTA NA PŘÍPRAVU B.B.

Příprava na Modré knížky proběhne v sobotu 19. října na Galatce. Kromě popílení soušek a výroby loučí je tam ale třeba také dovést dost věcí na soutěže, nářadí, kalafunu, nosítka atd. Takže prosím všechny majitele aut, aby se přihlásili. Benzín jim uhradíme.

VYČÍTALOVO WOKNO

LOVEČE, TO JSEM NIKDY NETUŠIL, ŽE
TUŽOU BEJT DIVOKÝ PRASATA TAK DIVOKÝ!

DALŠÍ PLACKY ANEB TERAZKY UMÍ !

Jakkoli to není všeobecně známo, naše akce a některé roverské spotřebují ročně přes stopadesát camrátek a bezmála padesát placek. Ovšem – musí je být z čeho vyrobit. V prvních letech je dodával Kastelán, potom Bidlo, další velká zásilka kuláčů byla dodána Malým Joem, hromadu dřevíček dodala i Kawi. V poslední době přispěl i kamarád Terazky – krabice s březovými plackami dojde určitě uplatnění. Takže mu nezbyvá než poděkovat za Sdružení i za ty, kteří jednou ty placky vyhrájí.

NOVÉ ÚPRAVY NA SOVÁČI A V OKOLÍ

Je správné, pokud náš člen přijede na naši akci a pomůže s opravami či s brigádou. Ale ještě chvályhodnější je, když tak učiní bez pobízení, jen na základě vlastní iniciativy. Vzpomeňme jen na Kuře a Omara, kteří loni zrekonstruovali sešlý camp Dakota. A letos se něco podobného událo i na Sováči a v jeho bezprostředním okolí. Kamarádi Vagon a Kastelán opravili několik poškozených schodů na Magistrále, pak vyrobili novou lavičku a ohrazení na Siouxu. A nakonec to samé vyrobili na převisu asi 150 metrů od Sováče. To vše se může a bude hodit pokaždé, když se nás na campu sejde víc. Na Výjezdni je to běžné. Poděkujme tedy dvěma našim členům za zvelebení kusu lesa, které provedli 3. srpna.

„Znám cesty, které vedou za obzory
a vlaky, které jedou Bůhvíkam ...“
Hoboes

ČÍSLO 2

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

LÉTO 2019

ROČNÍK XV.

ROZUMNÉ LÉTO ?
Když letos začaly vysoké teploty už v dubnu, leckdo čekal vražedné léto jako loni. Ale ono se zase ochladilo a jaro bylo normální. A i nyní je počasí sice teplé, ale občas zaprší. Což je fajn, ale stačí vyjet do lesa a stopy po kůrovci jsou vidět všude. Suchem oslabené stromy umírají. Situaci by zachránilo jedině několik deštivých let po sobě, ale to zařídít nedokáže nikdo. Nezbyvá než doufat, jinak lesy dost silně prořidnou a bude trvat desítky let, než dorostou nové, patrně listnaté stromy. A tak, kdykoli zaprší, lze říci jen - Zaplat'pánbůh ... Změna trendu počasí je možná, ale spíše dlouhodobá. Tak si jen přejme, že jednou nebudeme na Roverkách vysazovat kaktusy.

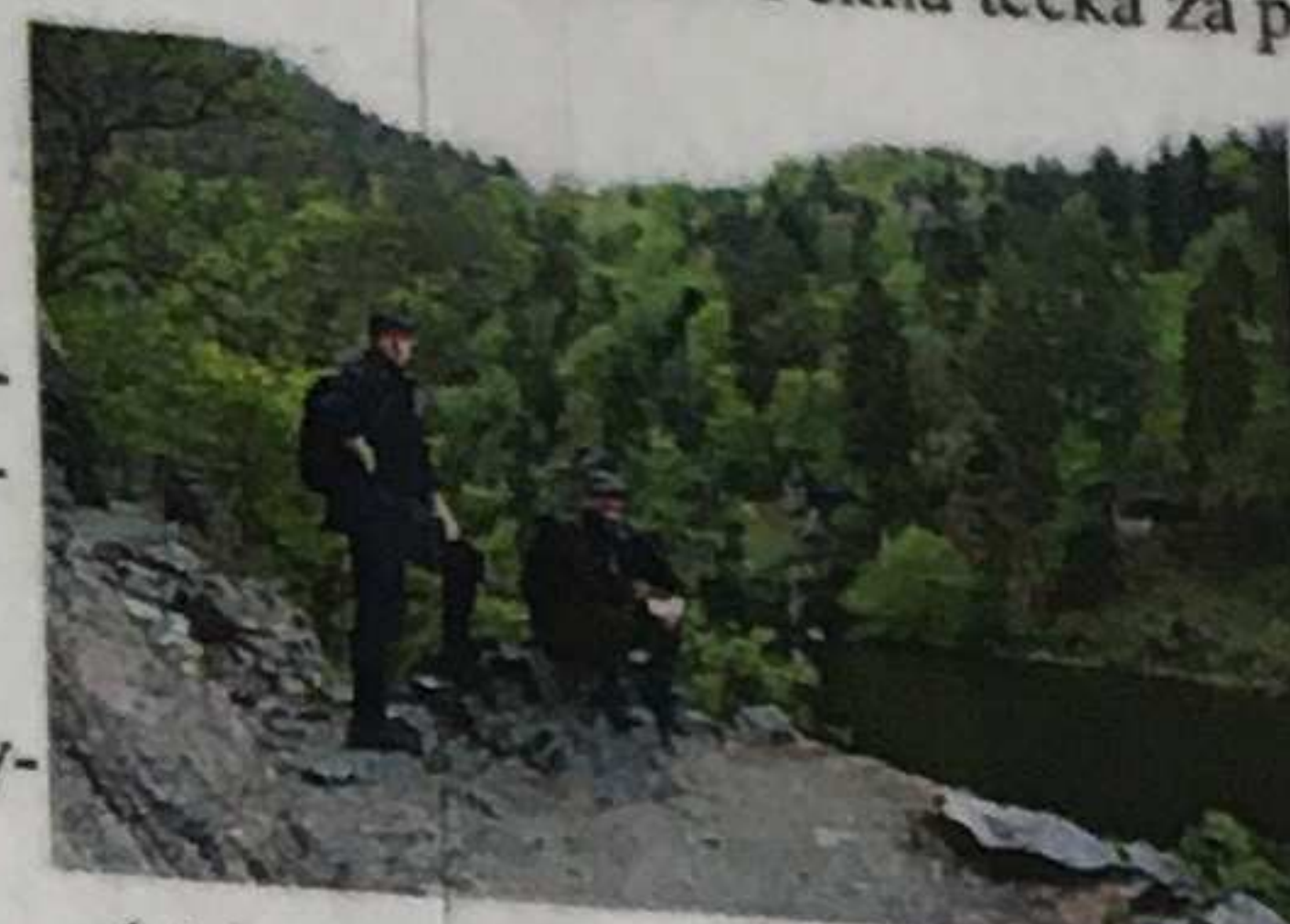

XXII. POCHOD SMRTI A ROVERSKÝCH PATRIOTŮ
Pochod Smrti je stejně starou akcí, jako naše Sdružení, ale to neznamená, že se nijak nemění a neinovuje. Od roku 2009 jdeme každý rok jinou trasu a v posledních letech jsme se spojili s Roverskými Patrioty a jejich vandrem. Má to logiku, vždyť pět z nás je i členy Patriotů. Letošní akce začala ve Štětí, kde jsme sešli ve složení Omar, Pája, Kuře, Dale, Karel, Honza, Jakub, Terazky, Álojz, I. Tom. Přespali jsme na stejném místě v lese nad Tupadly a pak vyrazili lesy, remízky i loukami směrem na Brozdu. V jednom z remízků nás čekala občerstvení Omarem ukrytými náve Střížovicích. Během posezení se kolem honila boufka, ale vyhla se nám. Přes Velký Hubenov a Robeč a Domašice jsme vkročili na území Roverek a to nikoli Omarovou, ale Álojzovou „náblížkou“ tzv. Kančí stezkou. Byl to Saigon, ale nakonec jsme slušně cesty dosáhli a kolem Key Way došli pod Vlohoš a na Galatku. Tam na nás čekala Gudrun s Orinem a ještě asi 20 malých skautů. Ale vešli jsme se a k ohni dorazil i Wolf a Pard s harmonikou. Pěkná tečka za povedenou akcí.

BRIGÁDA ROVERSKÝCH PATRIOTŮ

Jak je už od roku 2008 zvykem, koncem dubna a začátkem září se na Roverkách, ale nejen tam konají brigády RP. Počasí bylo letos trochu chladnější a i pár kapek spadlo, ale nakonec se to vybralo. Naše squadra přespala na Galatě a v sobotu 27. dubna se po tradičním srazu pod kopcem připojila ke skupině, která měla za úkol opravit velký dřevěný eskalátor vedoucí na Husí cestu. Je deset let starý a bylo třeba vyměnit několik schodů. Přítloci uvolněné zábradlí sice také pomohlo, ale to nic nemění na tom, že celé velké schodiště se bude muset tak do dvou let vyměnit. V podvečer jsme se autem přesunuli do Komářího dolu a vyzli na Mamuťák. Večerní posezení s kytarami a harmonikou se vydařilo a u ohně jsme seděli dlouho do noci. Za Sdružení se zúčastnili Bronson, Koniáš, Vagon a m. Tom.

IV. VETERÁNI

Zatím nejmladší sdruženec akcí je Pochod Veteránů Sdružení, tedy těch, co mají za sebou 50 pracovních výjezdů. Letos jsme to vzali autobusem na Slapy a lesem a po silnici přímo k přehradě. Posváčili jsme ve staré trampské hospodě U Taterů a pak vyrazili podél Vltavy kolem chat osady Ztracenka. Trochu přšelo, ale nic hrozného. Ovšem ve Štěchovicích se přihnal menší víchřice s deštěm a tak jsme poslední úsek vypustili. Večer následoval tradiční Pivní večírek.

ské hospodě U Taterů a pak vyrazili podél Vltavy kolem chat osady Ztracenka. Trochu přšelo, ale nic hrozného. Ovšem ve Štěchovicích se přihnal menší víchřice s deštěm a tak jsme poslední úsek vypustili. Večer následoval tradiční Pivní večírek.

SRPEN NA SOVÍM HRADĚ 23. - 25. 8.

Koncem srpna se na Sovím hradě scházíme už dráhně let a letos to nebude jiné. Počasí bývá většinou příjemné, tedy teplo, ale nikoli horko a bez deště. Camp sám je v dobrém stavu, jen dvě věci bychom neměli nechat být. Zaprve chodník u Šmajchl-kabinetu, chtělo by tam položit a kolíky zajistit kládu. A pak by bylo potřeba záplatovat díru ve střeše dřevníku. Kdyby tak dorazil Vilém s letlampou, bylo by to světové a rychlé. Pochopitelně navštívíme i nějakou tu osvěžovnu v okolí.

BLUE BOOKS LETOS V MILITARY STYLU

Že máme od roku 2011 každé Modré knížky jiné téma už dávno není žádná novinka. Akci to udělá zajímavější a neupadneme do stereotypu. Letošní ročník bude ve znamení MILITARY, což se odrazí na soutěžích, kde budou osvědčené a populární modifikovány, ale bude i několik zcela nových. Bylo by stylové, kdyby se účastníci dostavili v patřičných kostýmech - dá se říci, že je možné vše od antických hoplitů po moderní armádu. Každý dle své fantazie. Termín BB je naproti tomu zcela stabilní a tradiční, tedy poslední říjnový víkend - 25. - 27.10. na staré dobré Galathee. A příprava dřeva na oheň bude také tradičně týden předem - 19.10. Nějaké dřevo tam sice zbylo od loňska, ale jen na něj spoléhat nemůžeme. Takže prosím všechny, aby svou lenost přemohli.

LETOŠNÍ BRDY TROCHU JINAK

Podobně jako Pochod Smrti i naše nejstarší akce - Podzimní přechod Brd, s historií od roku 1994, za sebou má určitý vývoj. Léta jsme chodili stabilní trasu z Příbrami přes Hřebeny do Voznice a na Ježuru. Ježura dvacet let nestojí a my chodíme každý rok jinak. Občas civilní, občas bývalé Vojenské Brdy. Letos plánujeme zase Vojenské, ale nikoli z Jinců, ale od Rožmitálu nahoru. Poznáme nová místa a rozloučíme se s letem. A to vše ve dnech 20. - 22. září.

VYČÍTALOVO WOKNO

OVEČE, TO JSEM NIKDY NETUŠIL, ŽE TŮŽOU BEJT DIVOKÝ PRASATA TAK DIVOKÝ!

ÁLOJZ - BUDE TO STAČIT ?

Není žádnou novinkou, že je nás od ledna o jednoho víc - Álojz se stal členem Sdružení. To je prima, je to fajn kamarád. Ovšem - je to dostatečný nárůst ? Nominálně je nás dost, ale dobrá polovina lidí vyjede na Výjezdni a Modré a tím to hasne. A někdo ani to ne. Hledejte tedy v našem okolí nadšence, kteří by měli zájem jezdit s námi. A když se to někdy nepovede ? To přece nevádi, příště to klapne.

AUTA NA PŘÍPRAVU B.B.

Příprava na Modré knížky proběhne v sobotu 19. října na Galatce. Kromě popílení soušek a výroby loučí je tam ale třeba také dovézt dost věcí na soutěže, náradí, kalafunu, nosítka atd. Takže prosím všechny Majitele aut, aby se přihlásili. Benzín jim uhradíme.

DALŠÍ PLACKY ANEB TERAZKY UMÍ !

Jakkoli to není všeobecně známo, naše akce a některé roverské spotřebují ročně přes stopadesát camrátek a bezmála padesát placek. Ovšem - musí je být z čeho vyrobit. V prvních letech je dodával Kastelán, potom Bidlo, další velká zásilka kuláčů byla dodána Malým Joem, hromadu dřevíček dodala i Kawi. V poslední době přispěl i kamarád Terazky - krabice s březovými plackami dojde určitě uplatnění. Takže mu nezbyvá než poděkovat za Sdružení i za ty, kteří jednou ty placky vyhraji.

NOVÉ ÚPRAVY NA SOVÁČI A V OKOLÍ

Je správné, pokud náš člen přijede na naši akci a pomůže s opravami či s brigádou. Ale ještě chvályhodnější je, když tak učiní bez pobízení, jen na základě vlastní iniciativy. Vzpomeňme jen na Kuře a Omara, kteří loni zrekonstruovali sešlý camp Dakota. A letos se něco podobného událo i na Sováči a v jeho bezprostředním okolí. Kamarádi Vagon a Kastelán opravili několik poškozených schodů na Magistrále, pak vyrobili novou lavičku a ohrazení na Siouxu. A nakonec to samé vyrobili na převisu asi 150 metrů od Sováče. To vše se může a bude hodit pokaždé, když se nás na campu sejde víc. Na Výjezdni je to běžné. Poděkujme tedy dvěma našim členům za zvelebení kusu lesa, které provedli 3. srpna.

„Budeš spát pod širákem, jak tě znám
i když už podzim přichází...“ HOBEOES

ČÍSLO 3

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

PODZIM 2019

ROČNÍK XV.

PODZIM JE TU

Nástup podzimu už máme za sebou a byl docela rychlý. Z toho může mít člověk sotva radost, beztak se zima blíží a chladu si užijeme až až. Déšť je potřeba, ale o víkendech by pršet nemuselo :-). To jsou ale jen zbožná přání, ale snad nás ještě několik slunečných dní čeká. Blíží se Modré knížky a bylo by krásné je zažít pod modrou oblohou ve skalách zalitých sluncem.

RATOLEST KAWI A PŘEBRALA

29. září došlo k velice radostné události – narodil se syn Kawi a Přebrala Michal. Redakce i celé Sdružení oběma rodičům přeji hodně zdraví a štěstí do budoucnosti. Zároveň si lze jen přát, aby první syn nezůstal jedináčkem a časem dostal bratříčka či sestřičku. Proč to nepřiznat – počet dětí v našem Sdružení není z největších, vychází 0,82 dítěte na jednoho člena – což je horší, než český průměr. Pravda je, že nás čeká mírné vylepšení tohoto čísla – kamarádka Gudrun, partnerka našeho člena Áloje je v očekávání a v listopadu by se měla stát maminkou. Přesto – milujme se a množme se!

SRPNOVÝ SOVÍ HRAD

Pohodová letní akce našeho spolku na Sovím hradě proběhla ve dnech 23. - 25. srpna. V pátek jsme se postupně sešli v nově otevřené hospodě v Sedleci, kde jsme poseděli až do soumraku. Kromě Páji, Omara, Honzy, Jakuba, Karla, Littla, Kuřete, Dala a Elvíry se objevil kamarád Beny s rodinou. Druhý den dorazil i Álojz s Gudrun a Dlouhán. Dělal se to, co obvykle, drobný úklid, dokončení opravy schodiště, nový okraj chodníku u campu atd. Odpoledne se účastníci přesunuli na druhou stranu údolí do hostince v Jestřebici na pivo. Po návratu jsme ještě poseděli u ohně. Dale nenechal kytaru zahálet a my nespěchali do spacáků. Jako bychom se loučili s končícím létem.

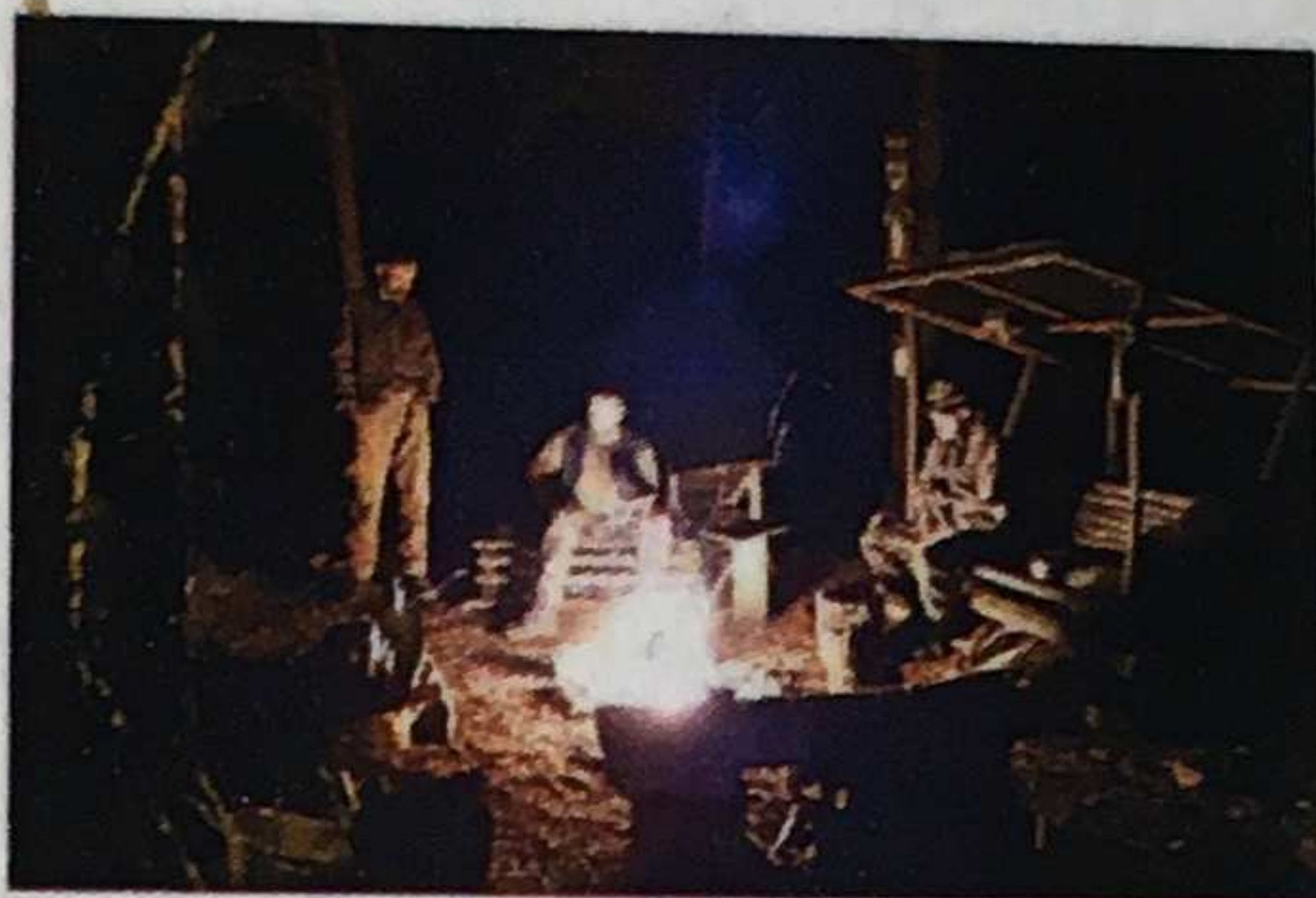

CHABRUS LITTLE

Není žádnou novinkou, že je jen málo chorob, jimiž se náš člen Little nemůže pochlubit – jeho rýmičky a virózky jsou pověstné. V srpnu na Sováči ovšem vylepšil repertoár bolestí zad. Nejprve se nemohl skoro pohnout, ale po masáži, poskytnuté mu Pájou se nakonec, podpírán svojí squaw došoural na Pokličky. Odtud byl obětavým Álojzovým autem odvezen do Mělníka na pohotovost, kde po dlouhém čekání obdržel kýženou injekci a byl odvezen zpět. V neděli využil nabídky Dlouhána na odvoz do Prahy

XXVI. PODZIMNÍ PŘECHOD BRD

Je to naše nejstarší od roku 1994. Do roku 2006 jsme chodili stabilní trasu z Příbrami na Ježuru, ale nyní chodíme každý rok trochu jinak. Letos jsme se sešli v pivovaru v Jincích ve složení – Omar, Netopejř, Usáma, Shogun a Little. Spali jsme na Komorsku a ráno pokračovali dále – bohužel bez Usámy, který si při nočním pochodu vymkl kotník a vrátil se k vlaku. My ostatní přešli Kuchyňku a na výtečnou klobásu a pivo se stávkou u rozhledny a na Studeném vrchu. Pokračovali jsme lesem pod Hradcem přes Stožec a pod RZ až k Čunčí hubě, kde jsme se občerstvili a nabrali vodu. Už se blížil večer, když jsme se stávkou na pivo na Skalce a na noc se odebrali na camp Želva nedaleko potlachoviště Yankeeů. Ani jednu noc nebylo třeba stavět plachty – nebe bylo bez mráčku a noc plná hvězd. Na Brdy až netypické. Ráno byl už Shogun pryč – musel na služební cestu, Netopejř vyrazil na Hvězdičec a Omar s Littlem na vlak do Řevnic.

PODZIMNÍ ROVERSKÁ

Jak se stalo pravidlem, Roverští Patrioti pořádají dvě velké brigády ročně. Jednu koncem dubna a druhou začátkem září. Nejde o jediné aktivity, nárazově jsou i menší akce v různých termínech. Tentokrát se brigáda konala 29. 8. - 1. 9. v srdci Roverek. A to s plnou parádou, i s Koniášovou hospodou pod Vlhostí. Druhý den se účastníci rozešli po jednotlivých pracovištích – kosila se louka u studánky, opravovalo zábradlí cestou na Vlhost, uklízely odpadky na Husí cestě. Večerní setkání všech na Galatce v podstatě připomínalo menší výroček – ona celková účast dosáhla 39 kamarádů. Začali jsme v roce 2008 a stále pokračujeme dál.

TERAZKY – PLACKOVÝ ZÁSOBOVAČ

V předešlém čísle jsem informoval o všech kamarádech, kteří v minulých letech dodali materiál na placky a camrátka. Spotřeba není malá a pokud chceme z přírodního dřeva, jsem odkázan na dary, dílny s pilou nemaje. A kamarád Terazky dodal další bedýnku placek. Budiž mu alespoň zde poděkováno – roční spotřeba činí minimálně padesát placek a camrátek nejméně 2x tolik. Terazky prostě umíííí! Přírodní placky vypadají mnohem lépe, než z překlíčky. Nenastane zase humorná příhoda z OBI, kdy jsem si tam před několika lety koupil dvě prkna a po zaplacení si je nechal rozřezat na dvanácti-centimetrová prkénka. Úžas pracovníka u pily byl nelicovaný.

MOBILISACE NA PŘÍPRAVU BLUE BOOKS

Podzim je definitivně tady a s koncem října se blíží další oheň Modrých knížek. Ale dřevo na něj se samo neudělá, stejně tak louče a další věci nezbytné pro tuto naši stěžejní akci. Proto vyzývám všechny naše členy, aby neváhali a v **sobotu 19. října** se na Galatce dostavili v hojném počtu. Kamarád Kuře vezme motorovku a pak nám půjde práce pěkně od ruky. Z Prahy pojedou v sobotu ráno dvě auta – vezmou je Major a Vilém, odveze materiál, pomůžeme se dřevem a večer se vrátíme. Vyzývám tedy naše pražské členy, aby se ozvali a dorazili. Potřebujeme pomoc. Povezeme totem, nosítka, čtyři kila kalafuny, několik lahví oleje do loučí, 15 loučí, pilu, sekeru atd. atd. Omar byl omrknout okolí Galatce, dle něj je v okolí spousta soušek, takže je nebude třeba tahat z bůhvíjaké dálky. Také opravíme pultík pro muzikanty a celkově připravíme camp. Tyhle přípravy mají výhodu v tom, že týden nato se už můžeme věnovat jen soutěžím a nedodělávat nic narychlo. Takže – kdo je pravý sdruzenec, ten nám přijede pomoci.

VYČÍTALOVO WOKNO

MORSUVIN NA STROMKY

Už drahně let vysazujeme či spíše přesazujeme do okolí Sovího hradu náletové smrčky z okolí. Naším cílem je zahustit okolní les – pravda, díky okolním velkým stromům nerostou nijak rychle, ale několik se jich pěkně ujalo a hezky dotvářejí okolí. Jelikož se blíží zima, hodí se smrčky natřít proti okusu srnčí zvěři, pokud stromek přijde o vršek, nikdy už nevyroste do výšky. A tak se tam ve čtvrtek 26. září objevili Karel a Little a výše zmíněným preparátem natřeli vršky stromků. Zároveň také uklidili ohniště, v poslední době se nám tam opakovaně objevil bordel ve formě plechovek od piva a kupy vajglů. Asi se nám tam natáhla nějaká omladina, snad nám tam neudělají nic horšího.

CO NÁS JEŠTĚ LETOS ČEKÁ?

Příprava Blue Books – Galathea 19. října
- dřevo, louče, navezení propriet

XXVI. oheň Blue Books – Galathea 25. - 27. října
- recesistický výroček

Zazimování Sovího hradu 6. - 8. prosince
- dřevo, úklid, Pobuda

„Práší sněh vítr Safián,
do zamrzlých dvorů dých...“ FLERET

ČÍSLO 4

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

ZIMA 2019

ROČNÍK XV.

STARONOVÉ ZÁŽITKY

Díky teplému a suchému počasí se zejména loni vedly hovory často něm. Letos našťastí přišlo více, ale zase nás obšťastnil kůrovec. Nedosti na na této pohromě vylezly zděr i další kreatury. O Petru Jenčovi se netřeba rozepisovat. Nedostudovaný pseudoarcheolog nedokázal vstřebat svou ponižující pořážku z roku 2008. Ale má posilu, „novináře“ Ivana Brezina, přeborníka v počtu vyhození z českých redakcí, člověka s e-gem prakticky nezměřitelným. Ale už máme své zkušenosti a víme, že tahle lůza nás nezničí. Proti nacistům a komunistům jsou tihle dva jen trapní a hlavně bezmocní břidilové.

tlachoviště se rozhořely olejové louče. V půl sedmé jsme zapálili pěti loučemi oheň, kterého se ujal ohnivce Kuře a po Vlajce začaly soutěže večerní. Hudbu obstarali Koniáš, Vosa, Dale, časem i Dlouhán a Unkaš. Balonky a preservativy praskaly, placky se rozdávaly, šilení v pytlicích kolem ohně skákali a Menáž jako vždy vyhrál Jimro. Rozdalo se 46 placek, 65 camrátek a 8 služebních. Dětským Velkým štátskriplem se stal Rája a mezi dospělými vyhrál Jimro. Kytary zněly kolem ohně skoro do rána.

LACHTANOVY ABRAHÁMOVINY

A léta běží, vážení. Uplynuly tři roky od padesátin Wolfa i Sama a další z nás se dožil úctyhodného věku. Legendární Pantáta Lachtan se nejen po letech objevil na Modrých knížkách, ale rovněž nás tam pozval na oslavu svých narozenin. Ta proběhla ve více Zakšín ve dnech 23. - 24. listopadu v příjemně vytopeném domečku. Z několika prvních gratulantů se během několika hodin vylouplo dobře třicet příslušníků národa trampského. Několik kytar a basa zajistily, že v sobotu nikdo spát nešel. Hodně štěstí Pantáto!

MIKULÁŠSKÁ ANEŽKA

Že nejsme jen partou stařešinů, prokázali naši kamarádi Gudrun a Álojz. V posledních minutách 5. prosince povili deerku Anežku. Přejeme jim nejen hodně štěstí a zdraví, ale i hodně lásky a trpělivosti. Rodičovství je halda práce a na celý život. Po ratolesti Kawi a Přebrala je to další přírůstek do naší trampské rodiny. Mnozí z nás čekali, že Gudrun bude rodit v lese, neb až do poslední chvíle tam se pohybovala. Nakonec tu tedy krásná holčička doslova od Mikuláše. Žijte blaze všichni tři i s Orinem.

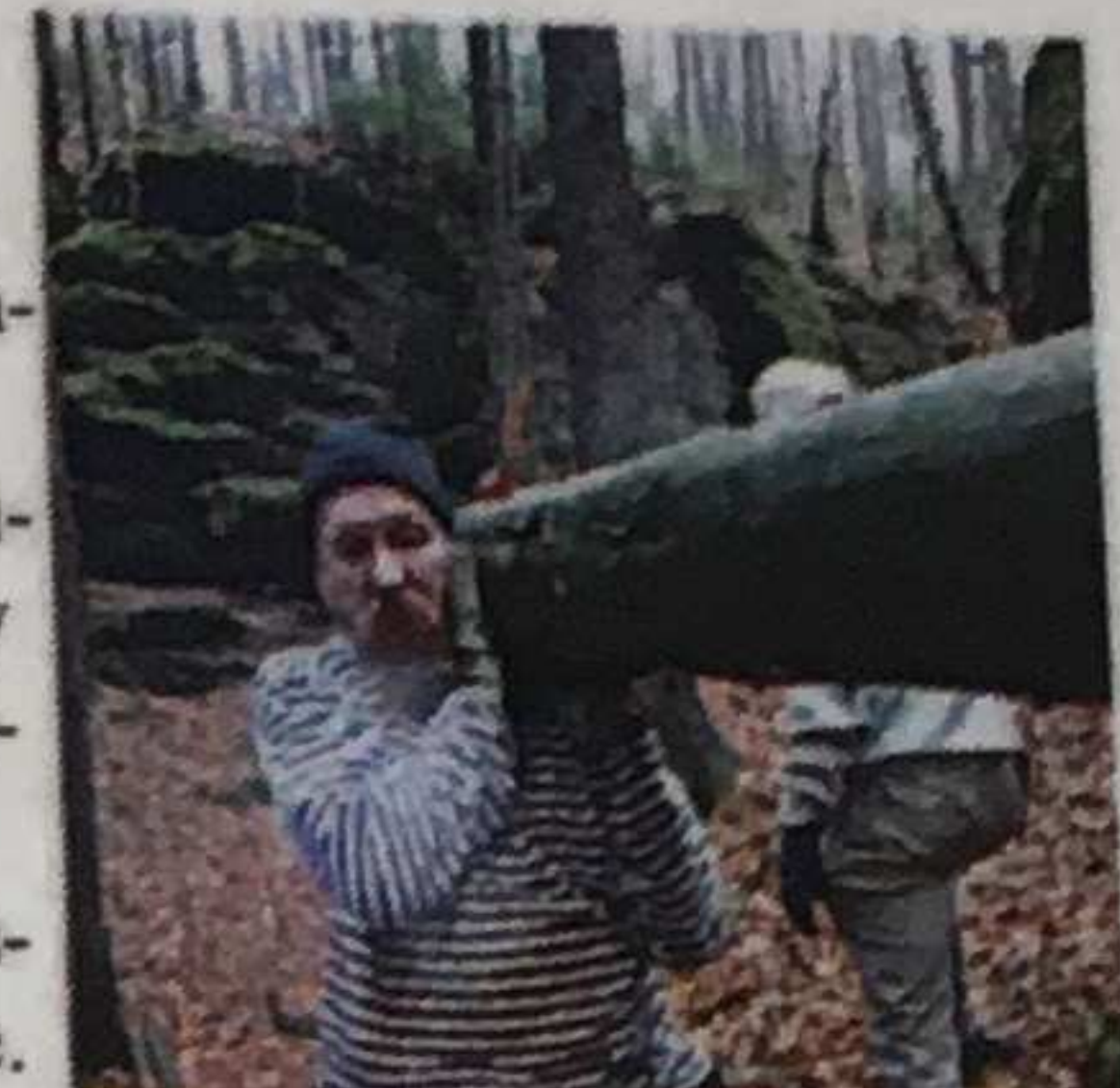
tos ruce k dílu přiložili Kuře, Omar, Álojz, Mamut, Vagon, Pája, Major, Pavla, Dlouhán a m. Tom. Sobota 19. října byla opravdu dělná a co bylo třeba jsme udělali.

PŘÍPRAVA B.B.

Tohle je naše nenápadná, ale nesmírně důležitá akce. Děláme to tak od roku 2001 a velice se osvědčila. Týden před Modrými knížkami se sejdeme na Galatce, pokácíme slušné množství soušek, nahrubo postavíme hranici, vyrobíme louče z kalafuny, celkově připravíme potlachoviště a dovezeme dobře polovinu propriet na soutěže, včetně mobilního totemu. Le-

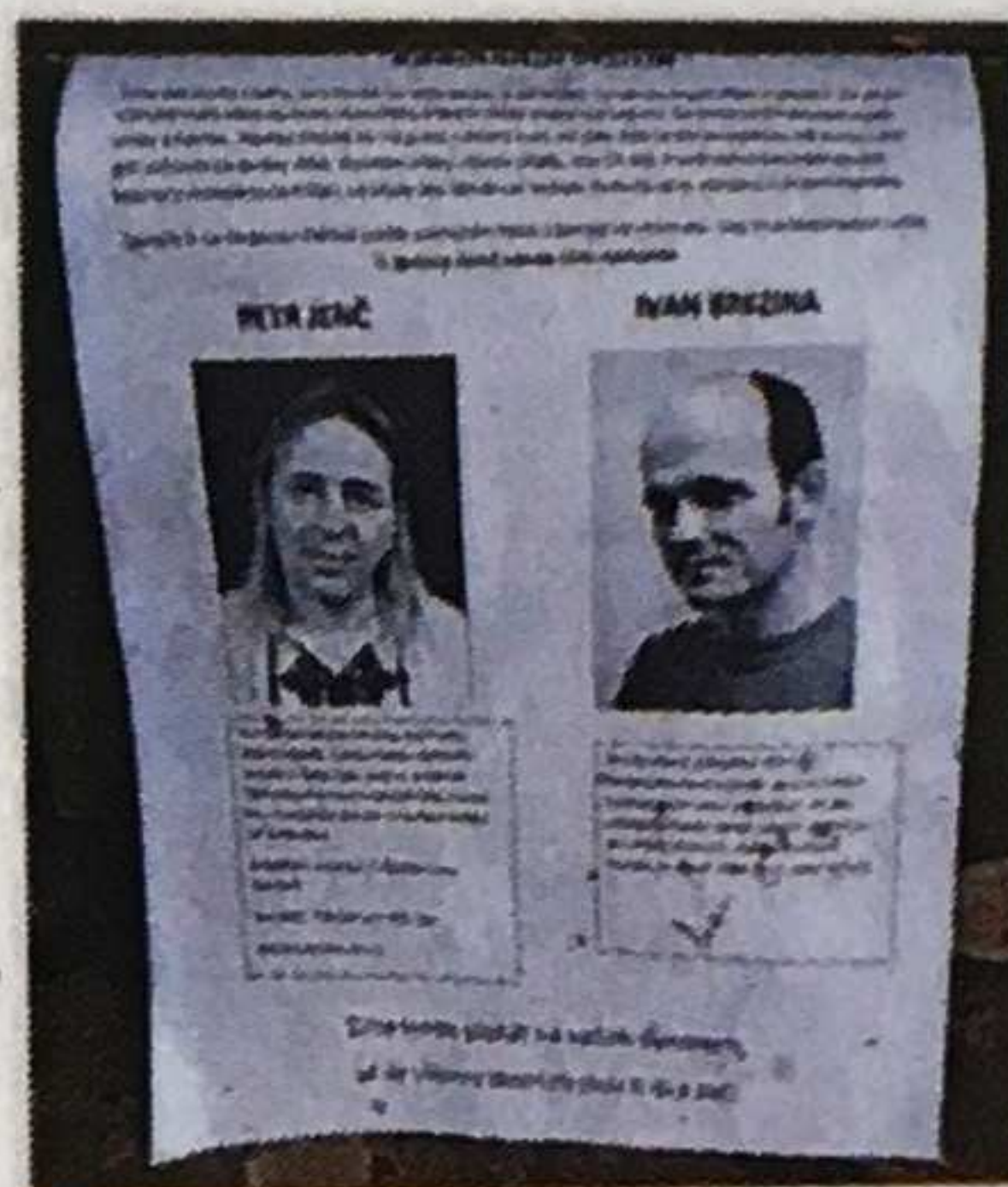
DLOUHÁN DO SDRUŽENÍ?

Ačkoli ještě nevymíráme, průměrný věk našeho členstva se blíží spíše věku střednímu. Mentální věk se zatím nikdo spočítat nepokusil. A tak nás letos všechny potěšila akvizice kamaráda Álojze. Pokud vše dopadne dobře, mohl by se dalším naším členem stát i legendární Dlouhán. Jest veteránem Hordy ze skal a jak letos několikrát prokázal, za práci vzít umí. O členství zájem má – na Výjezdním to rozhodneme.

ZAZIMOVÁNÍ BEZ SNĚHU

Je to tradiční tečka za sezónou. Začátkem prosince se sejdeme na našem mateřském campu a něco dřeva uděláme. Letos jsme se sešli 6. - 8. prosince. Dokonce se objevila naše první letošní maminka Kawi. Kromě ní přijeli Kastelán, Vagon, Bidlo, Lucie, m. Joe, Dlouhán a m. Tom. Nezaměřovali jsme se na soušky, ale spíše na vývraty, byla by škoda je odepsat. A protože platí – po práci legraci, akční skupina na vyrazila na prohlídku campů pod Kaninou potmě – rychle se šetilo, kdežto realisté Dlouhán a m. Tom to vzali kolem Pokliček a pak doleva k Pobudovi. A tam jsme se nakonec sešli všichni, tamní Red Ale je dobré a kuchyně rovněž. A pak Vagon rozžehl lucernu Švýcarské armády a tichým lesem jsme se vrátili na camp. Nedělní tečkou byla konzumace štrůdlu a kávy v betonovém vígwamu u Littlu. Zazimování prostě takové je, pobyli jsme spolu, poseděli, dobrou vůli spolu měli.

ZNOVUZROZENÍ BESTIÍ

Ani čas Adventu nezabraňuje křivým povahám projevovat ty nejhorší stránky své povahy. Petra Jenče známe velice dobře, ten nedokázal rozdávat ponižující porážku na Roverkách. Od té doby škodí kde může a útočí na CHKO, že nekona a naopak s trampy spolupracuje. Opravené cesty, uklízení odpadků, vysazená alej a deset let práce pro něj nic neznamená. Jeho psychika je neuvěřitelně labilní a k jeho koníčkům stále patří ve dvě v noci s vlastní ženou volat na trampy policii. V poslední době se k němu přidala hvězda nedělní přílohy Mladé Fronty Ivan Brezina, zakomplexovaný novinář vyhozený z mnoha českých redakcí. Tyhle odporné kreatury se ohánějí zákony a vyhrožují. Naše odpověď budíž jediná – MERDE!

VYČÍTALOVO WOKNO

JÁ JSEM DŘEVORUBEC A NEZNÁM SPLÍN...

Álojz 8x	Kuře 6x	Shogun 0x	Jak je vidět, Odznak
Barbucha 1x	Major 1x	Syky 2x	Cti získává pro rok
Bronson 2x	Malý Joe 4x	Tony 4x	2019 kamarád Álojz.
Kastelán 5x	Maty 1x	Vagon 7x	Těš se parde! My už
Kawi 1x	Malý Tom 7x	Vilém 0x	se těšíme :-)
Koniáš 4x	Omar 7x		

DVA NOVÍ VETERÁNI

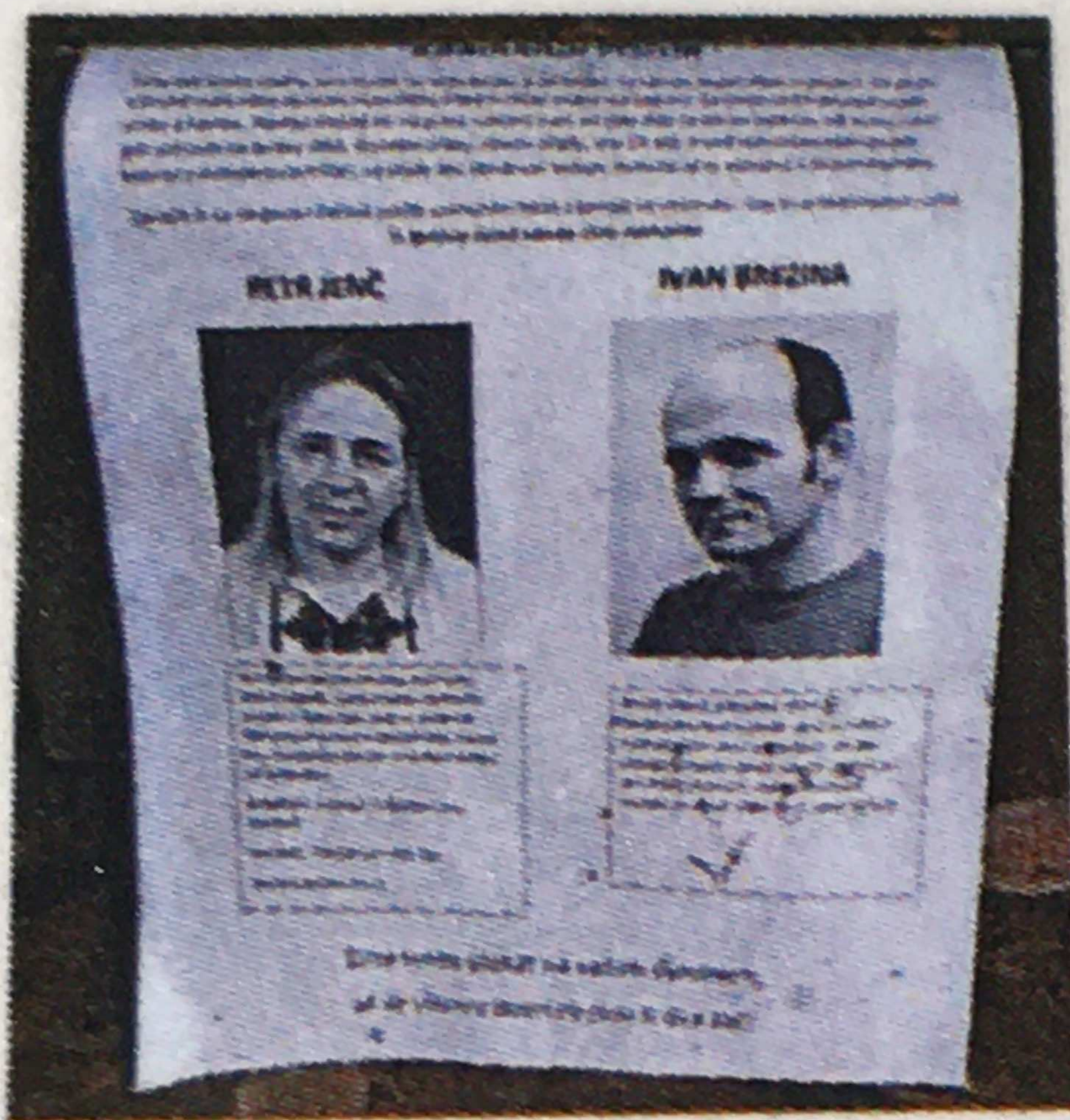
Čas oponou trhl a řady Veteránů Sdružení se rozrůstají. Takže po Kuřeti, m. Tomovi, Omarovi a Tonym – Mamutovi dosáhli hranice padesáti pracovních výjezdů i kamarádi Koniáš a Vagon. Tedy Vagon má nyní 51 výjezdů a Koniáš bude mít padesátý právě na Výjezdním. To se koná 10. - 12. ledna, jak jsme se dohodli právě na zatím posledním Výjezdním. Odznaky Veteránů už čekají na nové majitele a zdá se, že V. Pochod Veteránů, který se koná ve dnech 1. - 3. května, bude mít opravdu solidní účast, včetně sobotního večírku. A jak se zdá, za zhruba dva roky se stane Veteránem i kamarád Syky – Gott mit uns!

hán. Jest veteránem Hordy ze skal a jak letos několikrát prokázal, za práci vzít umí. O členství zájem má – na Výjezdním to rozhodneme.

ZNOVUZROZENÍ BESTIÍ

Ani čas Adventu nezabraňuje křivým povahám projevovat ty nejhorší stránky své povahy. Petra Jenče známe velice dobře, ten nedokázal rozdychat ponižující porážku na Roverkách. Od té doby škodí kde může a útočí na CHKO, že nekona a naopak s trampy spolupracuje. Opravené cesty, uklízení odpadků, vysazená alej a deset let práce pro něj nic neznamena. Jeho psychika je neuvěřitelně labilní a k jeho koníčkům stále patří ve dvě v noci s vlastní ženou volat na trampy policii. V poslední době se k němu při-

dala hvězda nedělní přílohy Mladé Fronty Ivan Brezina, zakomplexovaný novinář vyhozený z mnoha českých redakcí. Tyhle odporné kreatury se ohánějí zákony a vyhrožují. Naše odpověď budiž jediná – MERDE !

DŘEVORUBEC A NEZNÁM SPLÍN...

Kuře 6x
Major 1x

Shogun 0x
Syki 2x

Jak je vidět, Odznak
Cti získává pro rok
2010 kamerád Aloiz

„Řeka měla barvu hlíny,
kterou přinášela z hor...“ HOP TROP

ČÍSLO 1

Gratis

SDRUŽENEC

JARO 2020

ROČNÍK XVI.

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

TRAMPING ZA ČASŮ ČÍNSKÉ CHRÍPKY

Člověk mění a coronavirus mění. Jako trampové jsme si říkali, že nic horšího než kůrovcová kalamita být nemůže a tu máš trampa karanténu! Samozřejmě nejde o dýmějový mor, ale nic příjemného to není. A člověk neví, kdy skončí omezení vycházení, odstavky v práci a s tím spojené propady příjmů atd. Jarní program v našich diářích jsme mohli rovnou škrtnout – jak Zlatá horečka, tak Olympiáda byly odloženy. Kdo ví, jak dopadnou Velikonoce či Jarní Patriotská brigáda a další a další věci. Neznáme budoucnost. A třeba je to dobře. Přesto není třeba zoufat, sepisovat poslední vůle a vázat smyčky na nejbližších větvích. Na to je vždycky času dost. Československý tramping se vynořil z apokalypsy Velké války, přečkal bidu Velké krize, trampové bojovali v odboji i v našich zahraničních armádách za II. světové, přežili i pokus o totální zničení za komunismu, tak se není třeba bát. Byli jsme před koronavirem – budeme i po něm!

Sdružení. Pak už ale veškerá klasika končila – na Trojce totiž právě slavil své abrahámoviny legendární a mýty opředený Ylyč. Pochopitelně jsme se zapojili do stále silícího příchodu i příjezdu gratulantů – Lahev rumu pro Ylyče každé doma měl. Noc byla dlouhá a vlastně krátká. A tramping prý umírá – pche!

VÝJEZDNÍ S PLNOU PARÁDOU

Zdá se, že druhý víkend jako stabilní termín Výjezdního zasedání se skutečně osvědčuje. Letos proběhlo ve dnech 10. - 12. ledna a mělo nejen skvělou účast – jedenáct členů Sdružení a i houf kamarádů ze SRPŠ, ale i velice zajímavý průběh. V pátek jsme se postupně sešli v hospůdce na Romanově, poseděli, popili, něco pojedli a u kytar zapěli. Ač nás nebylo málo, na náš starý dobrý Soví hrad jsme se v pohodě vešli. A po dopolední exhumaci následoval tradiční přesun na Trojku, kde jsme jako obvykle pasovali nového držitele Odznaku Cti, ale i dva nové Veterány

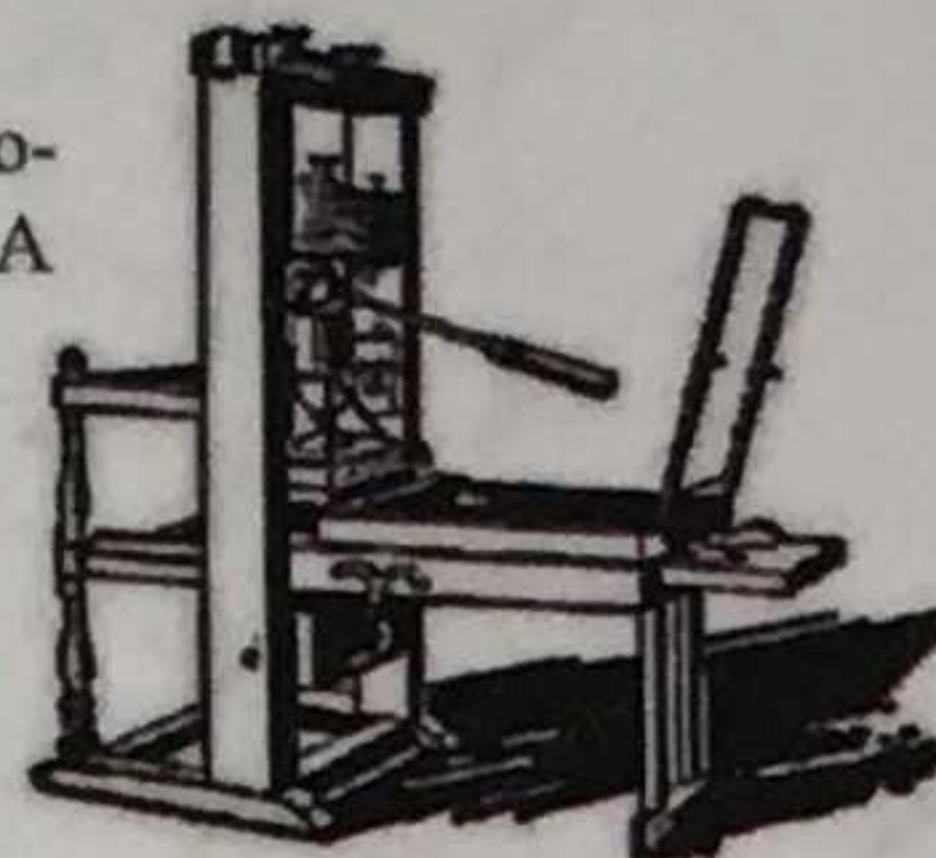
YLYČI YLYČI – PADESÁT A PO PIČI!

Nebylo by správné odbýt Ylyčovy abrahámoviny jen pár větami. Byl to vlastně hojně navštívený výročí, cca 60 kamarádů přijelo této legendě trampingu potrást rukou. Ne všichni zůstali přes noc, ale bylo to velkolepé. Kotel vynikajícího guláš, který rozhodně nezbyl, spousta dalších pochutin, piva v sudech bylo výtečné, zejména Pobuda Ale. Co bylo ale nejskvělejší, to byla atmosféra. Setkali se tu někdy i po letech mnozí dobří kamarádi, muzika byla zajištěna nejméně 10 muzikanty – nádherná. A Koniášovo zvolání z nadpisu je vtipné, ale rozhodně nevyjadřuje skutečnost. Ještě jednou tolik Ylyč!

VAGON VE STOPÁCH ENCYKLOPEDIŠTŮ

Není žádnou novinkou, že už léta nenecháváme dopsané campovky na Sováči, ale že jsou nahrazovány skeny. Autorem této vychytávky je Vagon. A právě ten se chopil bezmála olbřímího úkolu – znovu a kvalitněji naskenovat všechny staré campovky, dát stránkám okraje, očíslovat je a vše připravit k profi tisku a nechat vše úhledně svázat po dvou do knih. Ty budou pak k dispozici a ke koupi našemu ctěnému členstvu. Ne – ni to rozhodně práce na pár dní a tak už nyní Vagon zaslouží pochvalu.

MAMUT PO KARANTÉNĚ

Bylo to v polovině ledna, průšvih v Číně se nám ještě nezdál tak velký. O nějakých rouškách, odstavkách výroby či karanténě nikdo ani neuvažoval. Ne tak náš kamarád Mamut. Jeda si tak autem, zamyslel se nad problémy našeho pozoruhodného světa a ty myšlenky byly tak hluboké, že se mu ozval slepák. Přidal plynu, ujel dvěma, třem policejním hlídkám a hurá pod kudlu. Již je po rekonvalescenci a patrně unikl jistě izolaci, kdyby se zamyslel až v březnu. Hodně zdraví Mamute a pevné nervy!

ABRAHÁMOVINY NADSAMCE RICHARDA ANEB GENDEROVÝ NOMÁD

čně vyslovena nadsamcova diagnóza GENDEROVÝ NOMÁDISMUS. Muzikanti se také nenechali zahambit a rozlehlé prostory sokolovny nabídly dost prostoru pro všechny. Nuž – nadsamče – tu stovku dáš!

Mnozí tvrdili, že nikoli Olympiáda, ale abrahámoviny nadsamce Richarda budou vrcholem letošní sezóny – a jak se zdá – po odložení svátku sportu v Tokiu tomu tak opravdu bude. Nadsamec se narodil v Pražské kavárně v roce 1970 +- 200 let. Koncem ledna, ale oslava proběhla ve dnech 15.-16. února v sokolovně obce Hrušice. A byla velkolepá. Výzdoba sálu několika portréty nadsamcovými v silně nadživotní velikosti už před oficiálním začátkem naznačovala, že oslava bude stát za to. A stála. Kvalita piva a nejen toho dodaného Omarem byla skvělá, guláš silný, zástupy gratulantů nekonečné. Bojovka uspořádaná pro oslavence byla vtipná, podobně jako přednáška PhDr. Ing. Kváči Csc. SRPŠ, kde byla konečně vyložena nadsamcova diagnóza GENDEROVÝ NOMÁDISMUS. Muzikanti se také nenechali zahambit a rozlehlé prostory sokolovny nabídly dost prostoru pro všechny. Nuž – nadsamče – tu stovku dáš!

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA aneb COVID TRAMPING

Jelikož nikdo zatím netuší, kdy omezení vícero lidmi navštívených akcí skončí, musíme se připravit na možné další rušení či modifikování termínů akcí. Jako optimistický výhled se dá brát to, že jaro bude ještě komplikovanější, ale léto a podzim už proběhne víceméně dle původních plánů. Zde je třeba dodržet zásady, které nám mohou pomoci překonat toto obtížné a zcela nečekané období.

KOMUNIKACE - využívat více maily, mobily a neveřejné FB stránky. Zajímat se, co bude a nenechat se trpně vláčet událostmi.

OPTIMISMUS – věřit, že bude lépe a nepanikařit. Nejde o mor, cholera a zatím ani o otevřený komunismus.

PROSTĚ SE NEPOSRAŤ!

VYČÍTALOVO WOKNO IN MEMORIAM

TRAMPSKÉ „KŘTINY“ AGNES

Ač jsme teprve v první třetině roku, už se událo i dost pozitivního. A nejde jen o oslavy postarších trampských „šviháků lázeňských“. Ve dnech 17. - 18. ledna proběhlo zapití o loňském Mikulášu narozené dceři Gudrun a Álojze – Anežky / Agnes / v malebné chatě v ještě malebnější krajině pod Vlčí horou. Dcerka se má čile k světu, rodiče rovněž a redakce věří a doufá, že nezůstane při jedné ratolesti. Reprezentativně navštívené „křtiny“ se vyznačovaly nejen dokonalým cateringem, ale především bez přehánění excelentní muzikou. Budiž to vše těm z nás, co se ještě nerozhoupali příkladem. Muzikanti, vozte častěji kytary a dosud potentní sdružení – rovněž neváhejte!

HLÍDKY

Obnovené – zatím pravda jen verbální – útoky Jenče a jeho klonů nás přiměly zintenzívnit komorní výjezdy na Soví hrad a okolí. Letos už proběhly dvě – spočívají ve výjezdu třeba i v týdnu na camp, v úklidu, doplnění dřeva a přespání. Prostě hlídky. Omrknou, zda se ze strany „Bestie z muzea“ nic nestalo a zároveň nenechávají i dnešní době camp bez údržby. Když se vše povede, opravíme do konce dubna i střechu během bleskového výjezdu – některé záplaty už dávají sbohem.

**ABRAHÁMOVINY NADSAMCOVY
&
DEGUSTACE U VELKÉHO BÍLÉHO...**

TOTO JE ŠESTÁ CAMPOVKA SOVÍHO HRADU, KTERÁ BYLA ZALOŽENA V LEDNU A. D. 2017. JE ZDE K DISPOSICI VŠEM PŘÍCHOZÍM NA JEJICH POSTŘEHY A VZKAZY. STEJNĚ JAKO SLOUŽÍ SOVÍ HRAD VŠEM DOBRÝM LIDEM. PŘEJME SI, ABY TO BYLO HODNĚ DLOUHO.

AHOJ!

The little town of

AKCE SDRUŽENÍ V ROCE 2017

Velikonoce na Sovím hradě / 14. - 17. dubna

XX. March of Death / 26. - 28. května

Srpen na Sovím hradě / 25. - 27. srpna

XXIV. Podzimní přechod Brd / 15. - 17. září

Příprava Blue Books / 21. října

XXIV. oheň Blue Books / 27. - 29. října

Zazimování Sovího hradu / 1. - 3. prosince

Roverské brigády / obvykle konec dubna a začátek září

KAMARÁDI & KAMARÁDKY !

Aprílové počasí dokáže překvapit, to víme všichni velmi dobře. Může ležet sníh a mrznout, mohou kvést podběly v záři jarního slunce. A tak se o tom přesvědčíme ve dnech 14. -16. dubna

2017 na naší tradiční akci s většinou komorní účastí – tedy, jak kdy

VELIKONOCE NA SOVÍM HRADĚ

Poklidíme camp po zimě, doplníme dřevo, přesadíme nějaké nálety, projdeme se po okolí, omrkneme resuscitovaný Dřevák v Jestřebici. Ale hlavně se sejdeme a pokecáme. *The little town*

Ahoj on the road !

„Můj život je hned plnej nesnází
na jaře, když duben přichází ...“

W.Ryvola

SDRUŽENEC

ČÍSLO 1

Gratis

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

JARO 2017

ROČNÍK XIII.

KDYŽ DUBEN PŘICHÁZÍ

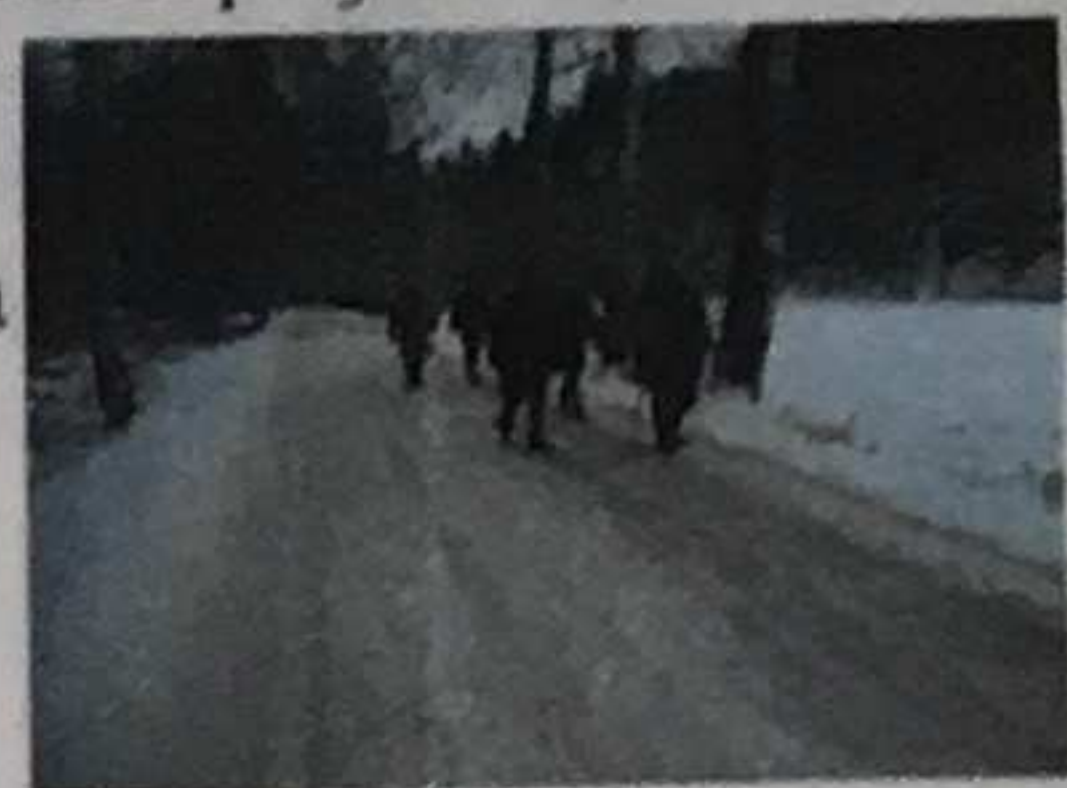
„Já vracím se do poválečných let, kdy vycházel náš starý dobřej Vpřed...“ Nikdo z nás si jistě nekupoval Vpřed v letech 1945-48 v trafice. Někteří z nás ho četli, jiní ne, ale étos poválečného optimismu, kamarádství a jak jinak Rychlých Šípů máme zkrátka v sobě. I tu trochu skautingu, byť jen málokterí z nás byli jeho členy. Z téhle pozoruhodné směsi / a mnoha dalších / tramping vyrůstá a žije. Ještě něco westernů, Vinetou do toho vraž, špetku folku, country a ... a výsledky vidíme ráno v zrcadle či kolem sebe na vandru. Tohle vše má jeden společný jmenovatel. A tím je nad jakoukoli pochybnost ROMANTIKA. Bez ní by trampů nebylo. Tak hurá do další sezóny!

dojela a když srbský Dřevák zavřený zjistila, že Grobiánovi se přesunula. Ideál Ladovské zimy byl takřka naplněn a naše usnásenischopnost rovněž. Howgh!

VÝJEZDNÍ VSKUTKU ZIMNÍ

Neplatilo to vždy, ale zvykli jsme si, že na Výjezdním bývalo o poznání teplejší počasí, než na Zazimování. Letos to ale neplatilo. Navzdory teplotám okolo -15°C se nás 6. - 8. 1. sešlo docela dost. Někteří už od pátku, jiní až od soboty či na otečku, ale přece. Kastelán, Koniáš, M. Joe, M. Tom, Maty, Omar, Syki, Tony, Vagon a Vilém se usnásenischopně sešli a za přihlížení členů SRPŠ, tedy Bidla a Delfína dobrou vůli spolu měli, leccos projednali, dřevo na večer dodělali, kol střelených nimrodů i divočáků prošli, aby na staroslavné Trojce titul Blbec roku 2016 Littlovi udělili a po omytí rukou sudy ve sněhu ho váletí donutili. Kavalkáda aut pak do Jestřebice

SANACE FONDU A ZVÝŠENÍ PŘÍSPĚVKŮ

Príspevky spolku našeho doznaly výrazné změny. Není divu, od roku založení Sdružení, tedy 1998 se nezvyšovaly. Úvodních 50,- Kč měsíčně pro nováčky se nezměnilo, ale roční příspěvek byl podstatně zvýšen ze 120,- na 250,- Kč ročně. Jen tak se dá zabránit přeměně našeho fondu z posledních let. Také placení svatebních darů pro naše členy bude řešeno jednorázovou sbírkou a jídlo na Výroční Výjezdní za rok si každý zaplatí sám. Jinak bychom fond zase zruinovali.

PATRIOTI V PLNÉ SÍLE

Konec ledna a Roverští Patrioti na Helfenburku. Tak je to už několik let a letos i se sněhem. Sešli jsme se ve dnech 27. - 29. ledna v prostředí zasnežené gotiky. Za Sdružení dorazili Koniáš, Omar a t.l. Tom. Již příprava dřeva byla práce celých mužů, následná doprava naštipaných polířetězem paží až nahoru na věž nepohrdla ani výpomocí náhodných turistů. Zatímco během porady, kde se dohodly termíny brigád a další organizační záležitosti, se místnost na věži teprve ohřívala, následný večer s kytarami a harmonikou předčil očekávání. Soutěž Travič roku proběhla jako každý rok a okna věže zářila dlouho do noci.

VYHASLÝ VILÍK

Na letošním Výjezdním zasedání bylo definitivně rozhodnuto považovat legendárního, zakládajícího, bohužel však málokým spatřeného člena našeho Vilíka za vyhaslého. Pravděpodobnost jeho účasti na naší akci se limitně blíží nule. Jen některá naše netáhla toho budou želeť, neb s jedním výjezdem ročně mohli jako pracanti vyhlížeti.

OSADNÍ POCHOD SMRTI KLASICKY I NOVĚ

Za několik posledních let jsme si navykli pořádat Pochod smrti tak, že tam kde se skončí, rok nato začínáme. A občas si dáme klasiku, čili trasu, kterou jsme chodili v letech 1998 - 2010. Tedy z Galathey na Soví hrad, která je pěkná, ale chodit ji každoročně by byla nuda. Letos nás čeká dokonce jubilejní XX. March of Death po klasické cestě, ale v něčem trochu nový. Na sleziň Roverských Patriotů v lednu jsme nedokázali shodnout na termínu osadního vandru, až náhle zazněl názor - co to spojit? Má to svou logiku, několik našich členů je členy Roverských Patriotů, zúčastňujeme se brigád, část Patriotů zase našich akcí, takže proč ne? Dobrá třetina pochodu vede Roverkami, takže je jasno - 26. - 28. května to spácháme. Bude to Pětův memoriál par excellence.

CHODNÍK V SRPNU ?

Obnovený Titanic z listopadu a z prosince 2015 je sice v dobrém stavu, ale to neznamená, že není co opravovat. Chodník od Magistrály těsně u campu je už z roku 2003 a není v nejlepší kondici. A právě ten bychom mohli obnovit ve dnech 25. -27. srpna. Proti terasám je to brnkačka a kus Sováče zase prokoukne.

VYČÍTALOVO WOKNO

MILUJE MNĚ
VERNĚ, TAJNĚ...

1

... LÁSKOU SE SOUŽÍ,
PO JINĚ TOUŽÍ...

2

... NEBO ZASE
NĚKDE DŘEPÍ
NA PIVU ?!

3

PŘEDJARNÍ PIVA U PARYBY

Tahle tradice sice možná není ve stylu Baden-Powella či Setoňa, o Foglarovi či Svojsíkovi nemluvě, ale přesto má výtečnou úroveň i účast. Velký znalec piva a člen náš Omar připravil řadu známých i nových pivních chutí a bylo to nejen dobré, ale i vtipné a poučné. To ale bylo až večer. Část milovníků pěnového moku se již v pátek večer 3. března na Romanově zpěvu a degustaci věnovala. V sobotu dorazila rodinná sekce, ale rozhodně se neoddávala bohapustému pití. Túru pěknou pod vedením pana domácího všichni absolvovali, ani ne tak děti, jako sebe utahali a teprve za tmy k pivům různých druhů zasedli a ochutnávali. Nadsamec Richard už ví, co to je Lampič, pardon Lambic. Ráno bylo kalné, ale počasí celý víkend vynikající. Stejně tak i nálada a naše squadra.

STÁLÝ NÁBOR ANEB VEM KDE VEM - A RYCHLE !

Asi před rokem proběhla v konkurenčním plátku Opuchlina malá zpráva. Stará a zavedená osada uspořádala výroční oheň a zároveň se rozpustila. Důvod? Jejich členům bylo 65+ a prostě již fyzicky nezvládali ani vandrování, ani přípravu výročního ohně. Článek byl jakousi poklonou staré a zasloužilé osadě. Fajn. Jenže nabízí se i druhý pohled. Tihle oldpardi zkrátka za poslední čtvrtstoletí nedokázali přivést do osady mladší krev, ať už vlastní děti či odjinud. A bylo jim 45, pak 55 a stále to NĚJAK šlo. Pak jim bylo 65 a víc a už to NEŠLO. A rozpustili osadu. Tohle nesmíme připustit. Nelze tvrdit, že každý, kdo byl kdy do Sdružení přijat byl přínosem, ačkoli něco dobrého udělal určitě každý. Ale netáhla či z jakéhokoli důvodu nepřijatelní členi tak nějak vyšuměli sami. Prostě potřebujeme novou a pokud možno mladší krev. Pokoušejme se zverbovat alespoň jednu dušičku ze SRPŠ - tyhle lidi známe, jezdí s námi a víme, co od nich můžeme čekat. A i trampy odjinud - nemůžeme si dovolit nějaké elitářství - zájemci o členství se nehrnou. Jsou zde Bidlo, Delfin, Duch, Žralok atd. - jednoho bychom snad přitáhnout mohli. V čase společenských sítí a jiných kontaktů může každý z nás mírně zaverbovat. Jinak nás čeká možná slavný, ale určitě neodvratný zánik.

LITTLOVA SKLERÓZA

Jest to známou a smutnou věcí. Krátkodobá paměť zlopyvěstného vraha s holí - nyní již promlčeného, není z nejlepších. Ale co je moc, toho je příliš. Bylo sice hezké dovězt naši hlavní vlajku, ušitou kdys Vagónem na Výjezdní, leč nechat ji Mileně už tak prima nebylo. Naštěstí ji Malý Joe druhý den našel a předal Vagónovi. Následně vrah začátkem března pod Houskou zapomněl svoji hůl. Mor a cholera...

MATY OTCEM

Ne všechny novinky ve spolku našem jsou o chorobách a vrazích. Některé jsou i radostné. Sdruženec Maty se po mnoha odkladech otcem 23. února synka Matěje s váhou 3220 g stal a tak se alespoň potenciální záloha Sdružení rozrostla. Jen tak dál, mladý muži...

KAMARÁDI & KAMARÁDKY !

Léto nám zatím navzdory občasným podzimním teplotám sbohem nedává, ale nic neutíká tak rychle, jako čas. A tak vás všechny tímto srdečně zvu na pohodový

SRPEN NA SOVÍM HRADĚ

který proběhne tradičně poslední srpnový víkend ve dnech 25. - 27. srpna 2017. Kromě obvyklého doplnění dřeva a běžného úklidu nás čeká oprava části chodníku k Magistrále. Pokud se vydaří počasí, doporučuji všem vzít si plavky – možná zase na Mšenském koupališti provedeme promenádu plážových krasavců. Dobrá nálada a hudební nástroje vítány !

Ahoj on the roads !

The Little Town

KAMARÁDI & KAMARÁDKY!

SNĚHOVÉ ZÁVĚJE BÝVAJÍ ZAČÁTKEM
PROSINCE SPÍŠE VYJÍMKOU, ALE KDO

VÍ, JAK NAKONEC BUDE. TAKŽE VÁS VŠECHNY ZVU NA TRADIČNÍ

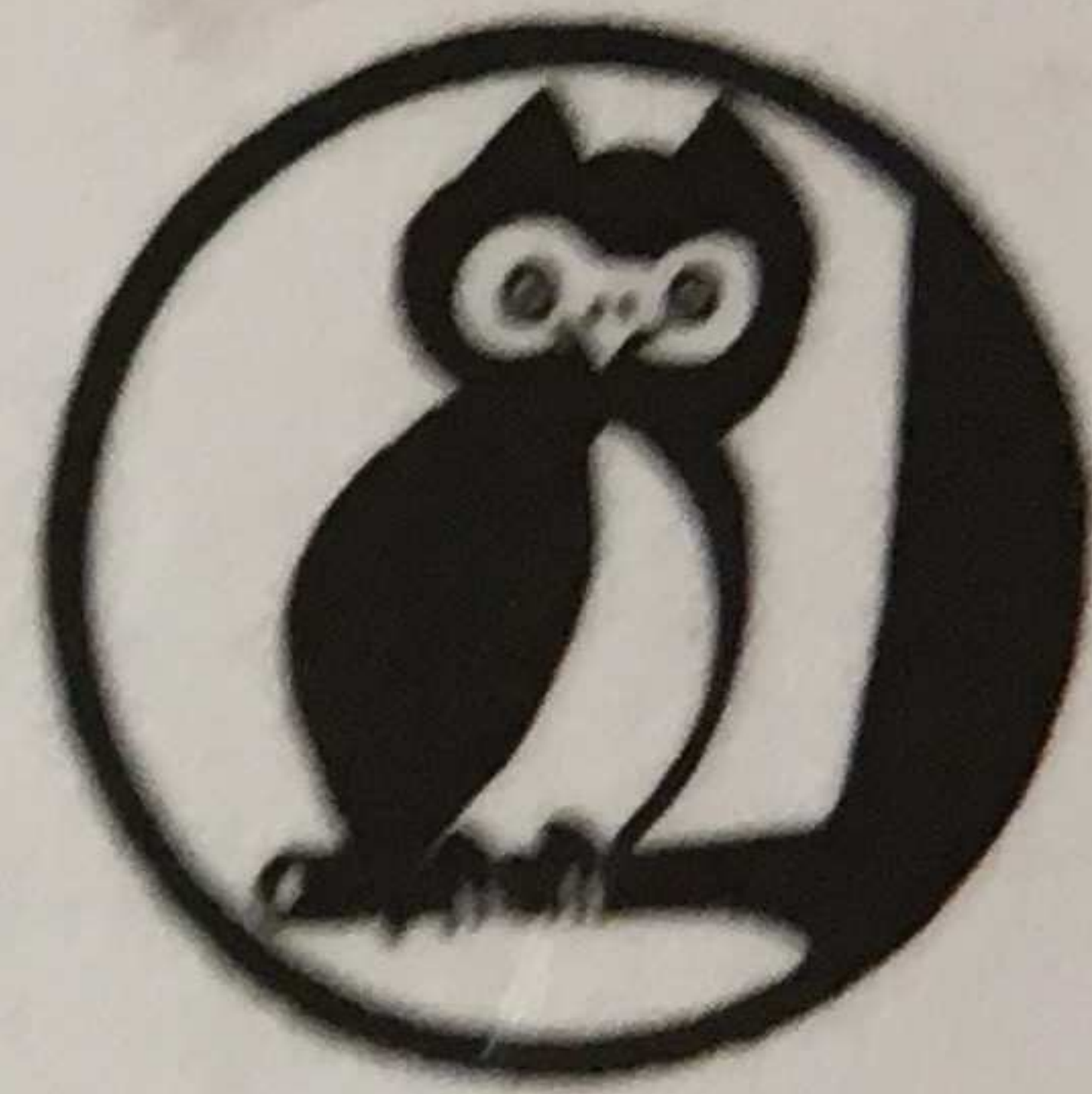
ZAZIMOVÁNÍ SOVÍHO HRADU

KTERÉ PROVEDEME 1. - 3. PROSINCE 2017. DOPLNÍME ZÁSoby DŘEVA A
PAK NAVŠTÍVÍME NĚJAKOU MÍSTNÍ OSVĚŽOVNU.
PRACOVNÍ NÁSTROJE ZAJIŠTĚNY, HUDEBNÍ
VÍTÁNY. AHOJ NA SOVÁČI!

The Little Town

KAMARÁDI & KAMARÁDKY!

BLÍŽÍ SE NOVÝ ROK 2018 A JE TEDY NEJVYŠŠÍ ČAS POZVAT VŠECHNY NAŠE ČLENY NA ZAHÁJENÍ NAŠÍ NOVÉ TRAMPSKÉ SEZÓNY

VÝJEZDNÍ ZASEDÁNÍ

KTERÉ PROBĚHNE NA NAŠEM STARÉM DOBRÉM SOVÍM HRADĚ VE DNECH 12. - 14. LEDNA. PROSÍM VŠECHNY NAŠE ČLENY, ABY SE POKUD MOŽNO DOSTAVILI V HOJNÉM POČTU. DOPLNÍME NĚCO DŘEVA NA CAMPU, PAK SE PŘESUNEME NA TROJKU A UDĚLÍME TITUL BLBEC ROKU. A KDYŽ VŠE DOBRĚ DOPADNE, NAVŠTÍVÍME I NĚJAKOU MÍSTNÍ OSVĚŽOVNU.
AHOJ NA SOVÁČI!

The Little Tern

AKCE SDRUŽENÍ V ROCE 2018

Velikonoce na Sovím hradě 31. 3. - 2. 4.

XXI. March of Death 25. - 26. 5.

Srpen na Sováči 24. - 26. 8.

XXV. Podzimní přechod Brd 21. - 23. 9.

Příprava Blue Books 20. 10.

XXV. oheň Blue Books 26. - 28. 10.

Zazimování Sovího hradu 30. 11. - 2. 12.

KAMARÁDKY &
KAMARÁDI !

JAK SE ZDÁ, AČ JE KALENDÁŘ JINÉHO NÁZORU – JARO JE TADY.
TAKŽE JSTE VŠICHNI ZVÁNI NA KOMORNÍ AKCI SDRUŽENÍ

VELIKONOCE NA SOVÍM HRADĚ

KTERÉ PROBĚHNOU TAMTÉŽ 30.3. - 1.4. 2018. PRACOVNÍ NÁSTROJE
JSOU ZAJIŠTĚNY – HUDEBNÍ VÍTÁNY.

AHÓÓÓÓJ!

The little town

A CO JEŠTĚ ZBÝVÁ ?

Brigáda Roverských Patriotů 30.8. - 2. 9.

III. Výroční oheň Roverských Patriotů 14. - 16. 9.

XXV. Podzimní přechod Brd 21. - 23. 9.

XXV. Výroční oheň Blue Books 26. - 28. 10.

Zazimování Sovího hradu 30.11. - 2.12.

KAMARÁDKO & KAMARÁDE !

Ač to tak při pohledu z okna zatím nevypadá – srpen se blíží ke konci. Nu a z toho vyplývá, že tě zvu na

SOVÍ HRAD

ve dnech 24. - 26. srpna A.D. 2018. Čeká nás pohodové setkání na campu, trocha lehké práce při doplnění dřeva a nepochybně i návštěva nějaké osvěžovny.

Zda zopakujeme legendární úspěch Beach Boys ve Mšeně z roku 2016 se ještě uvidí.

Hudební nástroje vítány, pracovní zajištěny.

Ahoj na Sováči !

The little Tom

25. srpna
+ D. Kola

Zda se, se je

definitivně

- včera dost

řelo a dnes

ani o 15°

měně, no

pa' tek. al

shod se

tu a tu

shé lé

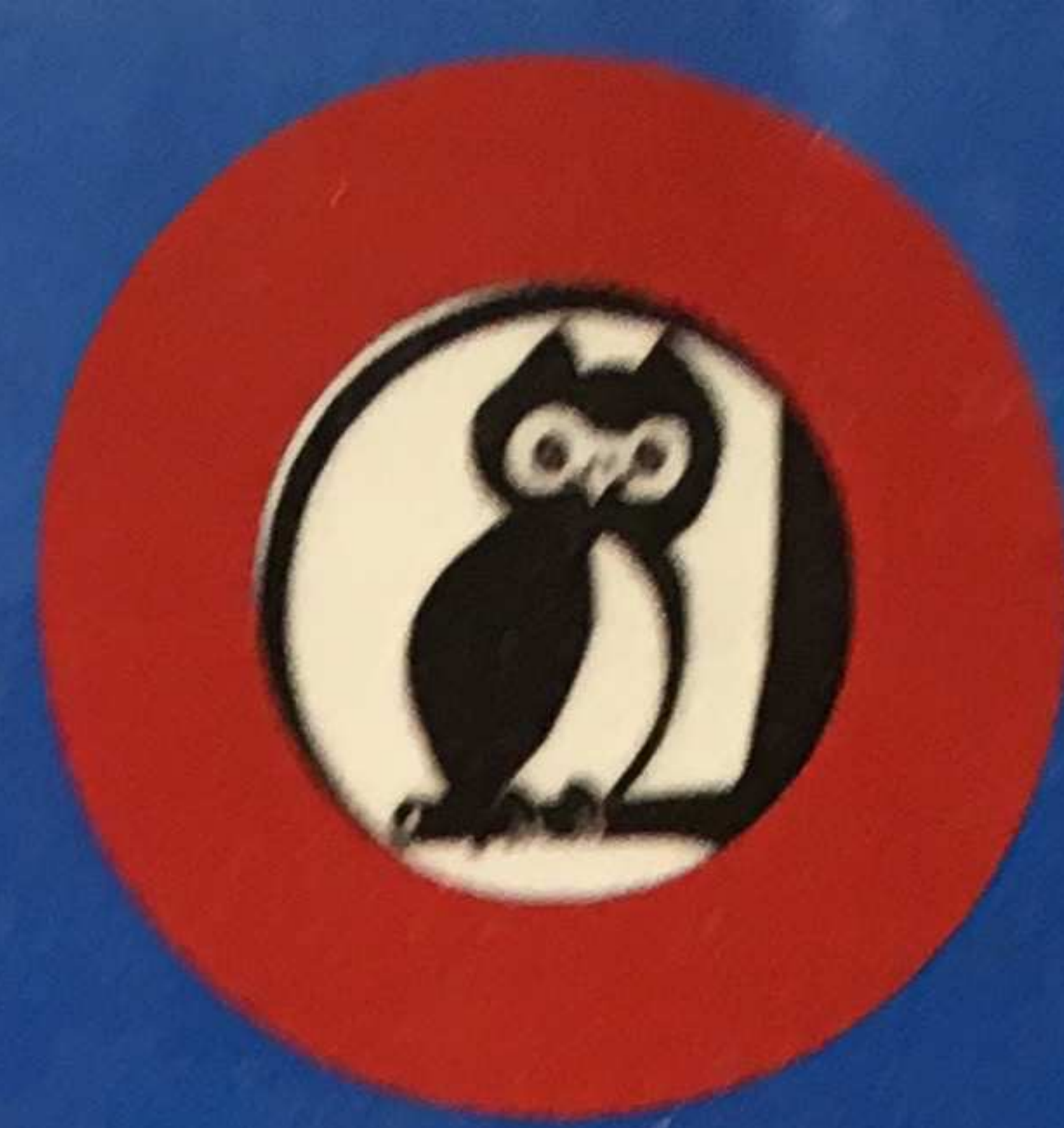
bude:

Ahoj

tu

The little

Tom

KAMARÁDI & KAMARÁDKY!

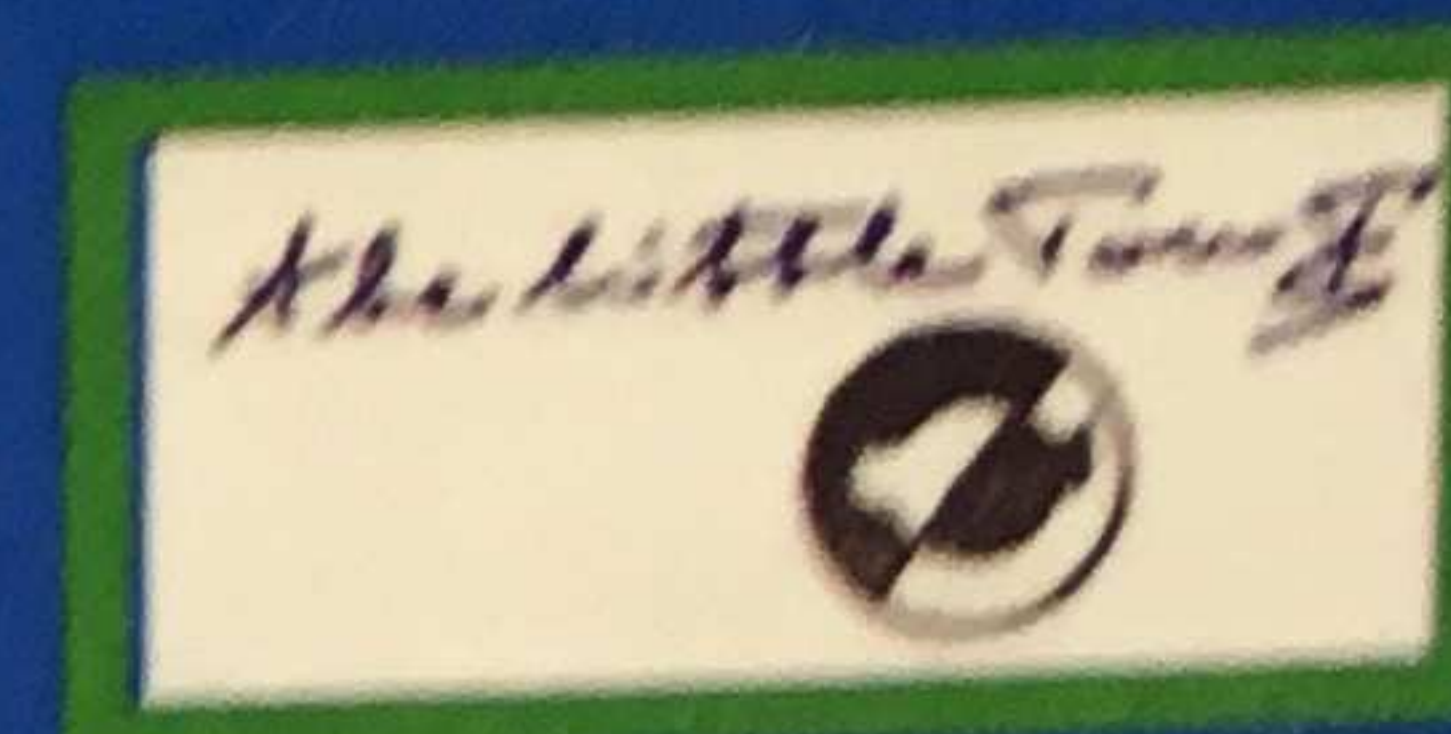
Milosrdný podzim zdá se definitivně skončil a tak nás čeká pravidelný
konec naší každoroční trampské sezóny - zkrátka jste všichni zváni na

ZAZIMOVÁNÍ SOVÍHO HRADU

které společně provedeme ve dnech 30. 11. - 2. 12. 2018. Pracovní nástroje

jsou zajištěny – hudební budou velice vítány!

AHOJ!

POUR FELICITER

Vrah ještě nekončí ...

AKCE SDRUŽENÍ V ROCE 2019

Výjezdní zasedání 11. - 13. ledna
- porada členstva našeho

Velikonoce 19. - 21. dubna
- úklid a opravy campu

IV. Pochod Veteránů 3. - 5. května
- Veteránské kříže na pochodu

XXII. March of Death 24. - 26. května
- pochod pro drsné

Srpen na Sovím hradě 23. - 25. srpna
- komorní akce na campu

XXVI. Podzimní přechod Brd 20. - 22. září
- zcela nová trasa

Příprava Blue Books 19. října
- dřevo, louče, dřevo

XXVI. oheň Blue Books 25. - 27. října
- recese ve stylu MILITARY

Zazimování Sovího hradu 6. - 8. prosince
- dřevo, dřevo, Pobuda

19

98

KAMARÁDI & KAMARÁDKY!

ROK 2018 DEFINITIVNĚ ODCHÁZÍ DO HISTORIE, AŤ JE MU LEHKÁ. TO ALE ZNAMENÁ, ŽE NASTUPUJE ROK NOVÝ A ŽE SE TEDY BLÍŽÍ

VÝJEZDNÍ ZASEDÁNÍ

NAŠEHO SDRUŽENÍ SOVÍHO HRADU A TO VE DNECH **11. - 13. LEDNA** ROKU 2019. VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI NA NÁŠ LEGENDÁRNÍ CAMP. SEJDEME SE, POPOVÍDÁME, NĚCO DŘEVA DOPLNÍME A PO PŘESUNU NA TROJKU NĚJAKÉ TY ODZNAKY UDĚLÍME A KDYŽ SE ZADAŘÍ – I NOVÉ ČLENY MEZI SEBOU UVÍTÁME.

TOLIK TEORIE – TŘEBA BUDE VŠE JINAK :-)

AHOJ ON THE ROADS!

The little Tom

INFO PRO ÚČASTNÍKY

Nejen prací a plkáním na campu živ jest člen spolku našeho. V časném odpoledni se na Trojku odeběřeme, tam Odznak cti, Veteránský kříž i novou dekoraci udělíme. Ale především členu nového as přijmeme – kamarád Álojz se dá-li Bůh a hlasování naším členem stane.

No a po obřadech slavných se do útulné hospůdky na Romanově přesuneme, tekutiny a požívatiny zde doplníme a na nářadí hudební a všemi barvami hráti budeme.

Těším se na vás.

Ahoj t.

U OSOB PŘIDRUŽENÝCH - ČEKÁ NÁS TUDÍŽ POPULÁRNÍ, AČ TRADIČNĚ KOMORNÍ AKCE

KAMARÁDKY & KAMARÁDI !

NERAD BYCH SE MÝLIL, ALE ZDÁ SE, ŽE JE JARO DEFINITIVNĚ TADY. JAK JE JIŽ DLOUHO ZNÁMO NEJEN MEZI ČLENY SDRUŽENÍ, ALE I

VELIKONOCE NA SOVÍM HRADĚ

VE DNECH 19. - 21. DUBNA A.D. 2019, NA KTEROU JSTE VŠICHNI ZVÁNI. NĚKDY ČLOVĚK MÍNÍ A POČASÍ MĚNÍ, ALE I TAK VLÁDNE NA NAŠEM DOMOVSKÉM CAMPU POHODA.

AHOJ !

The little town

INFO PRO ÚČASTNÍKY

Kdo už alespoň jedenkrát na Velikonočním Sováči byl, ten ví, co se chystá.

No a aby i ti ostatní věděli:

Počet účastníků nepřesahuje deset. Jde opravdu o komorní záležitost. Že jde mailem třicet zvedel rozhodně neznamená, že nás třicet sejde. Tak je to ostatně na všech našich akcích. S výjimkou BB.

Uděláme něco dřeva do zásoby, poklidíme camp, možná tradičně zahustíme několika náletovými stromky les v okolí Sovího hradu. Nějaké drobné opravy campu též mohou nastat.

Nejen práci živ jest člověk. Odpoledne vyrazíme na Dolinu, asi to vezmeme přes Pobudu a pak nahoru na Jestřebici. Posedíme, popijeme, dobrou vůli spolu mít budeme.

Pily, sekery, bigošky atd. budou zajištěny, ale nástroje hudební nikoli. Prosím tedy všehoschopné muzikanty, aby neváhali a přijeli. Vystoupení Posádkové hudby KVH v roce 2017 patřilo k úžasným hudebním zážitkům. Počítaje v to i spícího Červajze :-)

Ahoj !

t.

KAMARÁDI & KAMARÁDKY!

PODZIM NÁM POKROČIL A ZIMA JE NA KRKU. JE Tedy NEJVYŠŠÍ ČAS NEVÁHAT A PŘIJET NA TRADIČNÍ

ZAZIMOVÁNÍ SOVÍHO HRADU

KTTERÉ SE KONÁ VE DNECH 7.- 8. PROSINCE 2019 TAMTÉŽ. NÁŠ LETITÝ CAMP SI TROCHU TĚ PÉČE PŘECE ZASLOUŽÍ.

TĚŠÍME SE NA VÁS.

AHOJ!

The Little Town

CO JE V PLÁNU?

Je to zazimování campu a tak podběl trhat nebudeme. Jako každý rok pokácíme několik soušek a naporcujeme je do dřevníku. Ať nás čeká tuhá zima či nikoli, dřeva není nikdy dost. No a odpoledne se půjdeme projít po Dolině a budou-li mít otevřeno, navštívíme hostinec U Pobudy s dobrou kuchyní a vlastním pivem. Jestli bude letos na Borovu výroční oheň nevíme, ale cestou se tam můžeme podívat.

Majitele kytar prosím, aby nenechali své nástroje doma!

Ahoj! t.

KAMARÁDI & KAMARÁDKY!

ČLENSTVO NAŠE VEŠKERÉ JE TÍMTO
SRDEČNĚ ZVÁNO NA NAŠE

VÝJEZDNÍ ZASEDÁNÍ

KTERÉ SE KONÁ VE DNECH 10. - 12. LEDNA
NA NAŠEM MATEŘSKÉM CAMPU SOVÍ HRAD
STÁLE PLATÍ STARÁ PRAVDA - KDO CHCE
NA SDRUŽENÍ VLIV MÍTI MUSÍ SE PRÁCE V
NĚM ZÚČASTNITI !

AHOJ NA KORKASU !

The Little Tunny

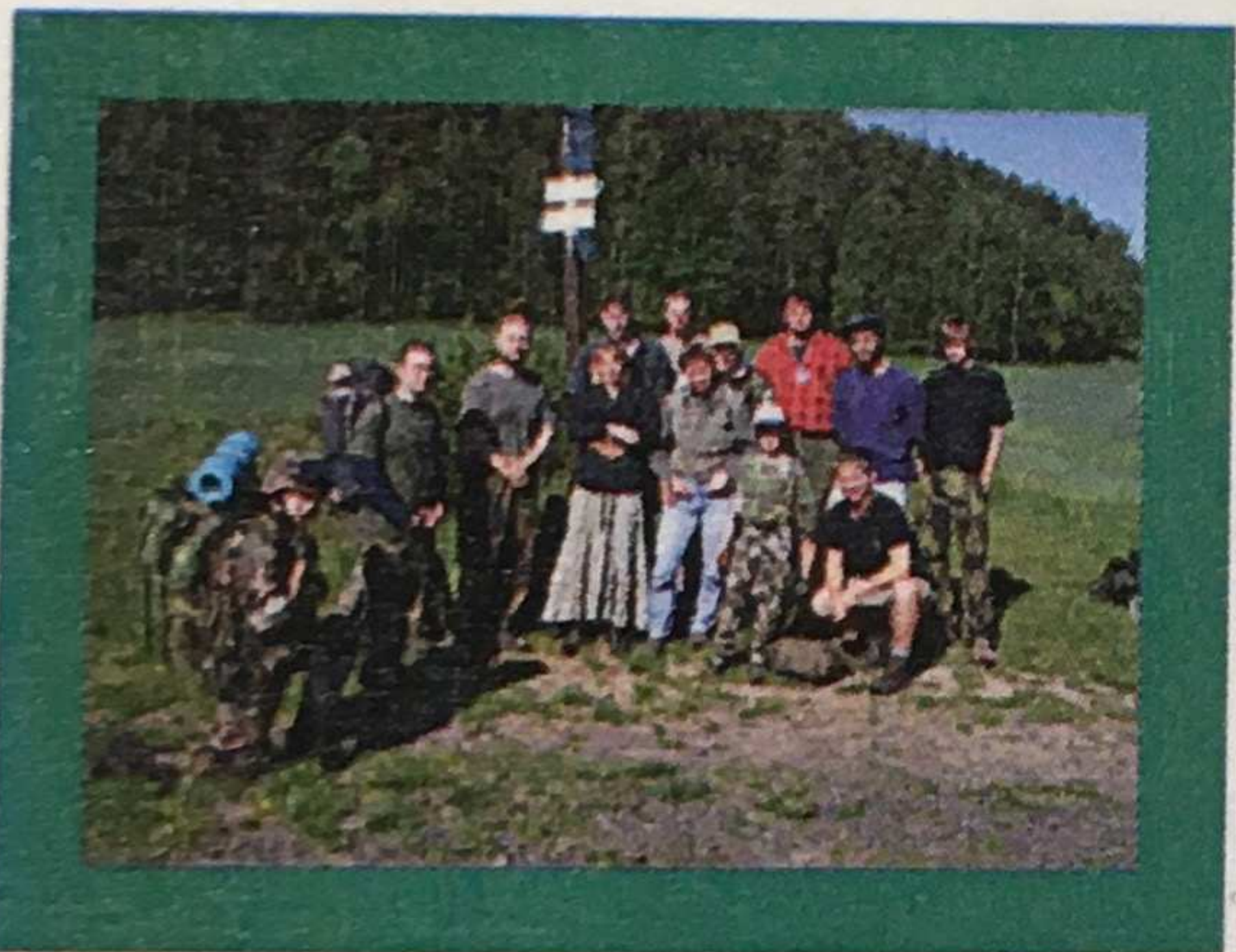

KAMARÁDI & KAMARÁDKY!

VŠECHNY VÁS SRDEČNĚ ZVU NA LEGENDAMI A PUCHÝŘI OPŘEDENÝ
XXIII. POCHOD SMRTI & VANDR ROVERSKÝCH PATRIOTŮ

KTERÝ PROBĚHNE VE DNECH 29. - 31. KVĚTNA 2020.

AHOJ!

INFO PRO ÚČASTNÍKY

Zdá se, že nás Čínská chřipka a omezení z ní vyplývající pomalu, ale jistě opouštějí. Přesto byla trasa modifikována – především kvůli davům v lesích díky zavřeným hranicím. Takže plánovaná trasa přes Ronov bude využita později.

Letos půjdeme klasickou trasou, kterou jsme v letech 1998 – 08 chodili každoročně a nyní jen jednou za několik let. Tedy z Galathey na Soví hrad.

Vyrážíme v sobotu 30. května v cca 9:30 od křížku ve Vlhoštském dole a cesta nás povede přes Čap, Zakšín a Nedvězí na Kokořínsko. Hospody po cestě už budou mít alespoň otevřená okénka, ale i kdyby ne – zkušený pivař Omar zajistí tradičně catering na několika místech trasy.

Cestu nám také zpestří jedna Vrcholová prémie – zde vrchol kopce

Nedvězí. První jeho dobyvatel speciální placku obdrží a ostatní účastníci camrátka. Cíl naší cesty jest náš mateřský camp Soví hrad, kam bychom měli tentýž den večer dorazit.

Ahoj on the road!

t.

23/7/2020

Společně se sbíráme na našem
území v rámci našeho území.
Společně s námi se sbíráme
v rámci našeho území a
společně s námi se sbíráme
v rámci našeho území -
- u nás - Drahobuz.

~~Společně~~ ^{aluy} + be little tongue
Dobře to bylo k f m u
Papa k k
Jahod
Houba
T. d. d. y. f. o. e.

26.8.2020

ČASOVÝ SOUČETÍ,

Máme za sebou již čtyřicet dní po
krokodýlské a váš skoukaný hrádek
je pro nás nadměrně a účelně zavržení
před začátkem rohu.
Nikdy o svých hrádku neřeknete. Ať
si to to každý jektivně nade.
Nechali jste zde i malou výslužku
přítelů (plytkou), když tak večer
zěrali, že se někdy potkáte
dovrať, a pozdravít a čas káťa & vlk